

Protokół

33. posiedzenia, III. sesyi, VIII. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 4. października 1907.

Początek o godzinie 10. minut 20 przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy J. E. Stanisław hr. Badeni.

Sekretarze: Mieczysław Urbański, Kazimierz Lubomirski, Stanisław Mycielski, ks. Wiktor Mazikiewicz.

Obechnych posłów 129.

Ze strony Rządu: c. k. Wiceprezydent Namiestnictwa Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż protokół 31. posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów, protokół 32. posiedzenia złożony jest w biurze sejmowem do przejrzenia.

Marszałek oznajmia, iż udzielił urlopu p. Zdzisławowi Włódkowi na dni 8.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis petycyi wniesionych po dzień 4. października 1907 r., które przydzielono następującym komisjom, a mianowicie:

Komisji budżetowej: Ls. 3391—3394, 3397, 3399, 3400, 3402, 3403, 3405, 3410—3413, 3416, 3422, 3434, 3435, 3437,

3439, 3443, 3445, 3449, 3458—3460, 3462 do 3464.

Komisji szkolnej: Ls. 3396, 3398, 3404, 3406, 3408, 3432, 3446—3448, 3450 do 3453.

Komisji gminnej: Ls. 3436.

Komisji administracyjnej: Ls. 3395, 3414, 3415, 3419, 3421, 3423—3425, 3427, 3428, 3444, 3455, 3456.

Komisji gospodarstwa krajowego: Ls. 3407, 3420, 3426, 3433, 3438, 3440.

Komisji drogowej: Ls.: 3441, 3442, 3454.

Komisji wodnej: Ls. 3417.

Komisji dla reformy wyborczej: Ls. 3409, 3418, 3429—3431, 3457.

Po odczytaniu petycyi Ls. 3403 mieszkańców gminy Strusowa o zapomogę na spłacenie długów zaciągniętych na zakupno zboża, przemawia p. ks. Jaworski popierając tę petycję.

Sekretarz p. Urbański M. odczytuje spis dalszych petycyi, które przydzielono odnośnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycyi Ls. 3404 Damiana Hawrana, nauczyciela w Podolcach,

o przyznanie całej emerytury, przemawia p. ks. Jaworski popierając tę petycję.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycyi, które przydzielono odnośnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycyi Ls. 3413 Zwierzchności gminnej w Siedleu o zapomogę na kupno zboża, przemawia p. Filip Włodek popierając tę petycję.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycyi, które przydzielono odnośnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycyi Ls. 3414 mieszkańców gminy Syńkowce o wyłączenie z gminy Hołe rawskie, a utworzenie osobnej gminy politycznej, przemawia p. ks. Mazikiewicz popierając tę petycję.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycyi, które przydzielono odnośnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycyi Ls. 3416 Zwierzchności gminnej w Zaczerniu o zniesienie podatku i udzielenie zapomogi z powodu klęski elementarnej, przemawia p. Szajer popierając tę petycję.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycyi, które przydzielono odnośnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycyi Ls. 3417 Rady gminnej w Trzebowniku o przyspieszenie regulacyi Wisłoka, przemawia p. Szajer popierając tę petycję.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycyi, które przydzielono odnośnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycyi Ls. 3437 Towarzystwa katolickiego „Przyjaźń“ w Ciecinnie o zapomogę na budowę domu, przemawia p. Szwed popierając tę petycję.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycyi, które przydzielono odnośnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycyi Ls. 3444 mieszkańców przysiółka Belna o wyłączenie z gminy Biecz i utworzenie samoistnej gminy, przemawia p. ks. Pastor popierając tę petycję.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycyi, które przydzielono odnośnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycyi Ls. 3454 Wydziału Rady powiatowej w Gródku o ukrajowanie drogi powiatowej Gródek-Komarno, przemawia p. Brunicki popierając tę petycję.

Sekretarz p. Urbański odczytuje spis dalszych petycyi, które przydzielono odnośnym komisjom jak wyżej.

Marszałek wzywa sekretarza do odczytania złożonych wniosków i interpelacyi.

Sekretarz p. Urbański czyta:

W n i o s e k.

Smutnem echem w kraju naszym, zwłaszcza wśród ludności wiejskiej odbiła się wiadomość, że na życzenie pewnych grup poselskich zezwolono na wypłatę dyet poselskich posłom do parlamentu wiedeńskiego za czas feryi letnich.

Z uwagi, że wypłacanie dyet poselskich za czas długich feryi parlamentarnych jest przykrą w dziejach austr. parlamentu nowością, nie dającą się usprawiedliwić;

z uwagi, że ta nowość obciąży ludność płacącą podatki, oraz, że jest skornmpowaniem idei reprezentacyi ludowej w ciebie prawodawczem;

wreszcie z uwagi, że ludność, zwłaszcza włościańska, sarka głośno na ciężar, jaki z tego tytułu na nią spadnie,

podpisani wnoszą:

W wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm wzywa c. k. Rząd, aby na przyszłość od nowości wypłacania dyet posel-

skich posłom do parlamentu za czas długich feryi obciążającej ludność odstąpił.

Lwów, dnia 4. października 1907.

Wnioskodawca :

Ks. Wilczkiewicz w. r.

Gabryel, Sala, L. Cieński, Buynowski, Stapiński, Vayhinger, Rudrof, Rayski, Szwed, Mazikiewicz, Pastor, Effinowicz, Huza, Bednarski, Bohaczewski, Skołyśzewski, Czar-kowski-Golejewski, Bojko, Jabłoński, Maryewski, Lityński, M. Urbański, Płocki, Horodyski, Ochrymowicz.

W n i o s e k

p. ks. Pastora i towarzyszy.

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

Wzywa się c. k. Rząd, aby w najkrótszym czasie utworzył gimnazjum w Strzyżowie.

We Lwowie, dnia 4. października 1907.

Wnioskodawca :

Ks. Leon Pastor w. r.

Guiewosz, Stojalowski, Szajer, Syniewski, Bednarski, Huza, Krempla, Maryewski, Michałowski, Kramarczyk, F. Włodek, Szwed, Ochrymowicz, Wesoliński, Zardecki, Wilczkiewicz, Bojko, Kuryłowicz, Laskowski.

I n t e r p e l a c y a

do c. k. Rządu w sprawie kreowania Sądu powiatowego w Baranowie.

Zważywszy, że c. k. Sąd krajowy wyższy w Krakowie jeszcze w roku 1896 przedstawił c. k. Ministerstwu sprawiedliwości wniosek na utworzenie Sądu powiatowego w Baranowie;

zważywszy, że Wysoki Sejm uchwałami z 15. lutego 1897, 10. marca 1899, 28. kwietnia 1900 i ostatecznie uchwałą z 15. marca 1907 wezwał c. k. Rząd do jak najspieszniejszego poczynienia przygo-

owań, celem otwarcia sądu powiatowego, między innymi w miasteczku Baranowie;

zważywszy, że c. k. Rząd mimo tylekrotnie ponawianych wezwań i mimo ofiar ze strony gminy Baranów na cel utworzenia sądu, z otwarciem tegoż sądu dotąd zwleka;

zważywszy wreszcie, że gminy mające być wcielone do sądu w Baranowie z powodu odległości od siedziby sądów w Mielcu i Tarnobrzegu, do których przynależą, ponoszą przez to wielkie szkody, i że sam wymiar sprawiedliwości na tem cierpi — podpisani zapytują c. k. Rząd :

1) z jakich powodów nie przystąpiono dotąd do otwarcia sądu w Baranowie, i

2) kiedy zamierza to c. k. Rząd uczynić?

Zdzisław Tarnowski.

Bobrzyński, A. Jędrzejowicz, Milewski, Skrzyński, Lubomirski, Gorajski, Wł. Jaworski, Tyszkiewicz, Struszkiewicz, Hupka, Wodzicki, Jędrzejowicz, Vivien, Męciński, Schnell.

I n t e r p e l a c y a

posła Starzyńskiego i tow. do Wydziału krajowego w sprawie regulacji rzeki Sołokii, objętej dopływami Bugu.

Ze względu na okoliczność, że regulacja rzeki Sołokii w powiecie rawskim i sokalskim, stanowiącej jeden z dopływów Bugu, pomimo przychylnej uchwały Wyokiego Sejmu z dnia 11. lipca 1902, obejmującej wszystkie dopływy Bugu, dotąd się odwleka.

Ze względu na to, iż wskutek tego-rocznych deszczów rzeka Sołokia i jej dopływy wyrządziły znowu znaczne szkody właścicielom nadbrzeżnych łąk i pastwisk, niżej podpisani zapytują :

a) w jakim stadyum znajdują się obecnie prace przygotowawcze do regulacji rzeki Sołokii?

b) kiedy przedłoży Wydział krajowy Sejmowi krajowemu odnośny projekt ustawy?

Lwów, 3. października 1907.

Interpelant:
Starzyński.

Białoskórski, Mazikiewicz, Lubomirski, J. Urbański, Bobrzyński, Małachowski, Bał, Gorayski, Czaykowski, Staniszewski, Standnicki, Tad. Cieński, Milewski, Krzysztofowicz, Abrahamowicz, Traczewski, Kozłowski.

Sekretarz p. Mazikiewicz czyta:

W n i o s e k

posła Hanczakowskiego i tow. w sprawie zapomogi dla powiatu turczańskiego.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

z funduszków krajowych odpowiednią sumę jako nadzwyczajną zapomogę na zakupno zboża i paszy dla ludności całego powiatu turczańskiego, któremu grozi głód z powodu, że w dniach 23. do 25. września b. r. mróz wynoszący 2° R. zniszczył nie tylko zboże (owies, jęczmień i żyto jare), ale także jarzyny w polu tak, że ludność znajduje się w rozpacz i ostatniej nędzy.

Lwów, d. 4. października 1907.

Wnioskodawca:
Hanczakowski w. r.

W. Szwed, Stapiński, Mazikiewicz, Korol, Kuryłowicz, Wilczkiewicz, F. Włodek, Huryk, Mogilnicki, Barabasz, Effinowicz, Krempa, Szmigielski, Staruch.

I n t e r p e l a c y a

posła dra Korola i tow. do c. k. Rządu w sprawie budowy szkoły w Ławrykowie w przysiółku Kopeie powiatu Rawskiego.

We wsi Ławryków na przysiółku Kopeie w pow. Rawa ruska zorganizowano drugą szkołę dla której postanowiono pobudować budynek szkolny i w tym celu rozpisano konkurencyę.

Dotyczący operat konkurencyjny zatwierdziło c. k. Starostwo w Rawie ruskiej postanowieniem z 27 lipca 1906 l. 1488.

Od tego czasu sprawa ta spoczywa, bo Rada szkolna okręgowa w Rawie ruskiej tą sprawą zupełnie nie zajmuje się, datków konkurencyjnych nie ściąga, a dzieci muszą cisnąć się w małej wiejskiej chatce, którą gmina z konieczności wynajęła na tymczasowe pomieszczenie szkoły.

Ponieważ wedle uchwały stron konkurencyjnych budynek szkolny miał być już w tym roku oddany do użytku, a do teraz ściąganie konkurencyi ani na krok nie postąpiło, zapytują podpisani:

Czy gotów c. k. Rząd przez c. k. Radę szkolną krajową przedsięwziąć odpowiednie środki, ażeby budowa szkoły w przysiółku Kopeie ad Ławryków czem prędzej była dokonana.

Lwów, dnia 4. października 1907.

Interpelant
Korol w. r.

Oleśnicki, Żardecki, Stapiński, F. Włodek, Mazikiewicz, Wilczkiewicz, Hanczakowski, Mogilnicki, Szmigielski, Szwed, Bojko, Barabasz, Kuryłowicz, Krempa, J. Jaworski, Effinowicz.

I n t e r p e l a c y a

posła Hanczakowskiego i tow. w sprawie utworzenia posterunku żandarmeryi w Tarnawie niższej i Jasionce masiowej powiatu turczańskiego — do c. k. Komisarza rządowego.

Wydział krajowy pismem z 8. czerwca 1903 l. 46799 zawiadomił Radę powiatową w Turce o utworzeniu dwóch wymienionych posterunków żandarmeryi — lecz c. k. Namiestnictwo reskryptem z 6. listopada 1903 l. 13987 pr. zawiadomiło Wydział krajowy, że otwarcie tych posterunków nastąpić nie może dla braku odpowiedniego pomieszczenia. Ponieważ Wy-

dział powiatowy turezański postarał się już o odpowiednie budynki — a oprócz tego właściciel Tarnawki niższej Franciszek Sęk Turowski oświadczył gotowość oddania bezinteresownie swojego domu na pomieszczenie posterunku żandarmerji, i chce to spełnić — dlatego podpisani zapytują:

Czy i kiedy c. k. Rząd zechce dwa wyżej wymienione posterunki otworzyć?

We Lwowie, 4. października 1907.

Interpelant
Hanczakowski w. r.

Ochrymowicz, J. Jaworski, Oleśnicki, Mogilnicki, Szwed, Wilczkiewicz, Szponder, Korol, Mazikiewicz, Staruch, Barabasz, Hurryk, Szmigielski, Kuryłowicz.

Marszałek oznajmia, że pierwsze czytanie odczytanych wniosków umieści na porządku dziennym jednego z najbliższych posiedzeń, interpelacye zaś odstąpi p. Komisarzom rządowemu względnie Wydziałowi krajowemu.

Przed przystąpieniem do porządku dziennego Marszałek udziela głosu p. Oleśnickiemu.

Przemawia p. Oleśnicki z zapytaniem do przewodniczącego komisji szkolnej w sprawie wniosków przekazanych komisji szkolnej w przedmiocie założenia gimnazyów z językiem wykładowym ruskim w Brzeżanach, Stryju i Sumborze.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego pierwszym punktem jest:

Pierwsze czytanie wniosku p. Kazimierza Lubomirskiego o konieczności ochrony od klęsk pożaru.

Przemawia p. Kazimierz Lubomirski uzasadniając swój wniosek a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do Wydziału krajowego jako komisji.

Marszałek zwróciwszy uwagę wnioskodawcy, że Wydział krajowy jako komi-

sya może tylko w ciągu bieżącej sesji przyjść ze sprawozdaniem, gdyż Wydział krajowy jako komisya funkcjonuje tylko podczas sesji sejmowej, podaje wniosek formalny p. Kazimierza Lubomirskiego pod głosowanie.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie zmiany §. 86 ust. gm. z 13 marca 1889 dz. u. kr. Nr. 24, §. 82 ust. gm. z 3. lipca 1896 dz. u. kr. Nr. 51 i §. 80 ust. gm. z 12. sierpnia 1866 dz. u. kr. Nr. 19 w brzmieniu ustawy z 18. marca 1888 dz. ust. kraj. Nr. 36.

Sprawozdawca p. Wereszczyński uwolniony od czytania sprawozdania wnosi na przekazanie tego przedłożenia komisji gminnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie wyłączenia przysiółka Podmanastyrzek ze związku gminy Hrycowola i utworzenie z niego samoistnej gminy administracyjnej.

Sprawozdawca p. Wereszczyński uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi na przekazanie tego przedłożenia komisji administracyjnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie wyłączenia przysiółka Berezów średni ze związku gminy Berezów wyżny i utworzenia z niego samoistnej gminy administracyjnej.

Sprawozdawca p. Wereszczyński uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi na przekazanie tego przedłożenia komisji administracyjnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie zezwolenia Reprezentacji powiatowej w Turce na pobór w r. 1908 wyższych dodatków powiatowych do podatków bezpośrednich.

Sprawozdawca p. Wereszczyński odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego zakończone następującym wnioskiem:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Reprezentacji powiatowej w Turce zezwala się pobierać w r. 1908 dodatki powiatowe w wysokości 58% od państwowych podatków bezpośrednich w powiecie przypisanych z wyłączeniem podatku osobisto dochodowego, a to obok 10% ustawowego dodatku na rzecz powiatowego funduszu dróg gminnych.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania tej uchwały bez czytania, przyjmuje Izba powyższą uchwałę w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie komisji budżetowej o sprawozdaniu Wydziału krajowego w przedmiocie użycia nadwyżki dochodów Banku krajowego za rok 1906.

Sprawozdawca p. Laskowski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Sejm przeznaczą z nadwyżki dochodów Banku krajowego za rok 1906 pozostałą jeszcze po udotowaniu funduszu kra-

jowego kwotę 71.827 K 53 gr. na dotację funduszu inwestycyjnego, utworzonego uchwałą sejmową z d. 11. marca 1907.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie komisji budżetowej o sprawozdaniu Wydziału krajowego w przedmiocie budowy gmachu na umieszczenie ceramicznej i naftowej stacji doświadczalnej przy politechnice we Lwowie.

W zastępstwie sprawozdawcy p. Rutowskiego p. Stanisław Jędrzejowicz uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I. Sejm upoważnia Wydział krajowy do przeprowadzenia budowy domu na umieszczenie krajowej stacji ceramicznej i naftowej na gruntach c. k. Politechniki we Lwowie leżących, pod warunkiem, że c. k. Rząd przyczyni się przynajmniej w połowie do kosztów budowy oraz urządzenia tego budynku.

II. Sejm upoważnia Wydział krajowy do pokrycia połowy kosztów powyższej budowy na razie z własnych funduszy, a następnie do zaciągnięcia w tym celu pożyczki w 4% obligacjach komunalnych Banku krajowego w kwocie, któraby gotówką dała 60.000 K.

III. Sejm upoważnia Wydział krajowy do wstawiania w coroczny budżet krajowy od roku 1908 począwszy kwoty, jaka się okaże konieczną na umorzenie i oprocentowanie tej pożyczki.

Izba bez rozprawy uchwała powyższe wnioski komisji, głosując oddzielnie nad każdym z tych wniosków I—III które p. sprawozdawca odczytuje.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania uchwały II bez czytania, przyjmuje

Izba powyższą uchwałę w trzecim czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie komisji budżetowej o powiększeniu personalu krajowego biura melioracyjnego.

W zastępstwie sprawozdawcy p. Rutowskiego, p. Jędrzejowicz Stanisław uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm powiększa personal techniczny krajowego biura melioracyjnego o siedmiu etatowych inżynierów II. klasy i siedmiu etatowych inżynierów-adjunktów i upoważnia Wydział krajowy do obsadzenia tych posad z dniem 1. stycznia 1908.

Marszałek otwiera rozprawę.

Przemawia p. Maryewski i stawia następującą rezolucję:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby przeznaczonych techników do oddziału dla wodociągów i kanalizacyi w gminach

w pierwszej linii do powyższych robót ich używał.

Upoważnia się Wydział krajowy o dal-sze powiększenie personalu technicznego o dwóch inżynierów w oddziale dla wodociągów i kanalizacyi, gdyby nawał robót tego wymagał.

Izba powyższą rezolucję p. Maryewskiego popiera.

Przemawia członek Wydziału krajowego p. Pilat.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca, poczem Izba uchwała wniosek komisji, a w oddzielnem głosowaniu odrzuca rezolucję p. Maryewskiego, którą Marszałek odczytuje.

Następuje:

Sprawozdanie komisji budżetowej o sprawozdaniu Wydziału krajowego w przedmiocie zmiany etatu urzędników krajowego biura kolejowego.

Sprawozdawca p. Leo uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Zmieniając uchwałę z dnia 2. listopada 1903. i uchwałę z dnia 13. listopada 1905, ustanawia się następujący etat krajowego biura kolejowego:

D o d a t k i

		Placa	akty- walny	2 pięcio- letnie po	1 trzy- letni	4 trzyle- tnie po	3 trzy- letnie po
K o r o n y							
Ranga VI.	1 Dyrektor	6.400	1.472	800	800	—	—
„ VII.	1 Zastępca dyrektora	4.800	1.288 i fun- kcyjny 800	600	400	—	—
„ VII.	2 Starsi inżynierowie	4.800		600	400	—	—
„ VIII.	3 Inżynierowie I. kl.	3.600	1.104	400	400	—	—
„ IX.	6 Inżynierów II. klasy	2.800	960	—	—	200	—
„ X.	8 Inżynierów-adjun- któw	2.200	768	—	—	—	200

Ranga VI.	1 Radca	6.400	1.472	800	800	—	—
„ VIII.	1 Wicesekretarz	3.600	1.104	400	400	—	—
„ X.	1 Koncepista	2.200	768	—	—	—	200
„ VIII.	1 Konsulent dla spraw taryfowych i komercyjnych	3.600	1.104	400	400	—	—
„ IX.	1 adjunkt rachun- kowy	2.800	960	—	—	200	—
„ X.	1 Oficyal rachunkowy	2.200	768	—	—	—	200
„ XI.	1 Asystent rachun- kowy	1.600	576	—	—	—	200
„ IX.	1 adjunkt administr.- manip.	2.800	960	—	—	200	—
„ XI.	1 Inspicyent - ryso- wnik	1.600	576	—	—	—	200
„ XI.	1 Asystent manipula- cyjny	1.600	576	—	—	—	200

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie komisji budżetowej w przedmiocie przyznania w drodze łaski zaopatrzenia dla Piotra Grabowskiego, byłego stróża w gmachu sejmowym.

Sprawozdawca p. Skałkowski uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm przyznaje Piotrowi Grabowskiemu, wysłużonemu stróżowi w gmachu sejmowym, jako dar z łaski stałe zaopatrzenie 480 K rocznie od 1. stycznia 1908.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gospodarstwa krajowego w sprawie wniosku posła Brunickiego o przyspieszenie regulacji Wereszycy.

W zastępstwie nieobecnego sprawozdawcy p. Czeza, p. Brykczyński uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd, ażeby celem przyspieszenia regulacji rzeki Wereszycy zmienił w porozumieniu z Wydziałem krajowym rozporządzenie wykonawcze z 10. września 1906 Nr. 137 dz. u. kr. o tyle, iżby przy odpowiednim podwyższeniu rocznych rat zasiłku państwowego postanowił przeprowadzenie tej regulacji w ciągu lat dziesięciu — począwszy od 1. stycznia 1906.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie komisji gminnej o petycji gminy miasteczka Głogów o zaliczenie jej do rzędu miejscowości, które podlegają ustawie z dnia 3. lipca 1896 Nr. 51 dz. u. kr.

Sprawozdawca p. Bal odczytuje sprawozdanie zakończone następującym wnioskiem:

Petycę gminy miasteczka Głogów Ls. 1302, odstępuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania i zdania sprawy na najbliższej sesji sejmowej.

Marszałek otwiera rozprawę.

Przemawia p. Jędrzejowicz Stanisław i stawia poprawkę, aby zamiast słów „zdania sprawy“ wstawić słowa: „postawienia wniosku“.

Izba powyższą poprawkę p. Jędrzejowicza Stanisława popiera.

Po zamknięciu rozprawy i zrzeczeniu się głosu przez p. sprawozdawcę, Izba uchwała wniosek komisji z wyłączeniem słów: „zdania sprawy“, a następnie w oddzielnem głosowaniu uchwała poprawkę p. Jędrzejowicza Stanisława.

Następuje:

Dalszy ciąg rozprawy szczegółowej nad projektem ustawy łowieckiej.

Marszałek oznajmia, iż § 53-ci został już przez Izbę przyjęty zgodnie z wnioskiem komisji, z wyłączeniem tylko słowa „koty“ którego opuszczenia domagał się w swojej poprawce p. Skołyzewski. Obecnie następuje tylko głosowanie nad tą poprawką p. Skołyzewskiego.

Marszałek poddaje powyższą poprawkę p. Skołyzewskiego pod głosowanie.

Izba odrzuca poprawkę p. Skołyzewskiego

Sprawozdawca p. Laskowski czyta, oświadczywszy poprzednio imieniem komisji, iż w drugim ustępie zamiast słów „wyżej stwierdzonego“ ma być słowo „tego“, a w trzecim ustępie po słowie „władza“ dodać należy słowo „ta“.

§. 54.

Na właścicieli samoistnych okręgów myśliwskich, dzierżawców polowań oraz

ustanowionych myśliwych wkłada się obowiązek tępienia o każdej porze niedźwiedzi, wilków, rysi, żbików i dzików.

W razie stwierdzonego zaniedbania tego obowiązku władza polityczna zarządzi po poprzednim upomnieniu tępienie wymienionej zwierzyny na koszt uprawnionych do polowania przez ustanowione ze swego ramienia osoby.

Władza ta może również w takim wypadku dzierżawę polowania zbiorowego za rozwiązana uznać (§. 27.) względnie przedłożyć c. k. Namiestnictwu wniosek o zarządzenie zmiany osoby myśliwego (§. 39.).

Wykazane koszta nadzoru i tępienia wyżej wymienionej zwierzyny, ściągnie polityczna władza powiatowa w drodze egzekucyi politycznej.

Marszałek otwiera rozprawę.

Przemawia p. Skołyzewski stawiając poprawkę, aby w wierszu szóstym po słowie „zarządzi“ dodać słowa „w jak najkrótszym czasie“.

Izba poprawkę powyższą p. Skołyzewskiego, którą Marszałek odczytuje, popiera.

Marszałek oznajmia, iż do 54 zgłosił p. Krempa następującą poprawkę:

Dodać do ustępu pierwszego słowo: „i lisów“.

Resztę ustępów skreślić aż do §. 55 i dodać na to miejsce ustęp drugi, który będzie brzmiał:

Wolno jednak jest, gdy ten obowiązek nie będzie dokonany, każdemu właścicielowi gruntu przydybanego dzika, wilka, rysia, żbika na swym gruncie, a lisa na swym dziedzińcu w odległości 200 metrów zabijać z broni palnej i na swą własność zabierać. Nadto wolno z wiosną i w porze jesiennej w czasie zasiewów na swym polu zabijać kruki i gawrony.

Izba powyższą poprawkę p. Krempy popiera.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwała §. 54 zgodnie z wnioskiem komisji, uchwała następnie poprawkę p. Skołyszewskiego, a w oddzielnem głosowaniu odrzuca poprawkę p. Krempy.

Sprawozdawca czyta, oświadczywszy poprzednio imieniem komisji, iż słowo „osobistego“ ma być skreślone, po słowie zaś „bezpieczeństwa“ ma być dodane słowo „osób“, a po słowie „stamtąd“ słowo „zwierząt“.

§. 55.

Dziki i zwierzęta groźne dla bezpieczeństwa osób, oraz dla bezpieczeństwa inwentarzy gospodarskich, trzymać wolno tylko w zwierzyńcach zabezpieczonych zupełnie przeciw wydostaniu się stamtąd zwierząt na zewnątrz.

Izba bez rozprawy uchwała § 55 zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 56.

Zwierzyńca szkodliwą są w rozumieniu niniejszej ustawy oprócz wymienionych w §. 54. także lisy, kuny leśne i domowe, teńsze i łasice, wiewiórki, chomiki, wydry, wszelkie gatunki orłów, sokół, białożół, sokół wędrowny, raróg, kobuz, drzemlik, kania wielka, kania czarna, jastrząb, krogulec, błotnik (rybołówka trzcinnik), czapla siwa, mewa siwa, puchacz, dzierzba, sroka, kruk i gawron.

Tępienie wymienionej zwierzyny szkodliwej jest okowiazkiem uprawnionych do wykonywania polowania i ustanowionych przez nich strażników łowieckich.

Tylko wybieranie jaj wymienionych wyżej ptaków szkodliwych i wybieranie młodych z gniazda, jak również wykopy-

wanie i zabieranie lisów z jamy, oraz zabijanie i zabieranie kun, teńszów, łasic, chomików jest każdemu na swoim gruncie, jak również na miejscach stanowiących dobro publiczne, dozwolone.

Właściciel sadu, położonego w pobliżu domów lub zabudowań gospodarskich, a otoczonego murem, parkanem lub innym stałym ogrodzeniem, co najmniej na metr wysokiem i utrzymanem w takim stanie, iż w zwykłych warunkach uniemożliwia przedostanie się zwierzyny, z wejściem przez zamykane drzwi lub wrota, może poza czasem ochronnym zabijać i zabierać sobie zające, któreby dostały się w obręb takiego ogrodzenia.

Nadto z pomiędzy zwierzyny łownej może właściciel gruntu zabijać zapadłe na gruncie w stadach dzikie gęsi i kaczki, które się wówczas stają jego własnością.

O ile uprawnionemu do rybołówstwa służą dalej idące prawa, osądzić należy według przepisów o rybołówstwie na wodach śródlądowych.

Marszałek otwiera rozprawę.

Przemawia p. Żardecki stawiając poprawkę, aby zamiast czwartego ustępu umieścić następujący ustęp:

Właściciel ogrodu (owocowego lub warzywnego) położonego w pobliżu domów lub zabudowań gospodarskich, a otoczonego płotem, murem, parkanem lub innym stałym ogrodzeniem utrzymanem w takim stanie, iż w zwykłych warunkach uniemożliwia przedostanie się zwierzyny, z wejściem przez zamykane drzwi lub wrota, może zwierzynę łowną i szkodliwą zabijać i na swoją własność zabierać.

Marszałek udziela głosu zapisanemu do głosu p. Skołyszewskiemu.

P. Skołyszewski rzeka się głosu.

Przemawia p. Hanczakowski i stawia poprawkę, ażeby ustęp czwarty skreślić, a natomiast wstawić następujący ustęp:

Właściciel sadu lub ogrodu, położonego w pobliżu domów lub zabudowań gospodarczych, a otoczonego stałym ogrodzeniem utrzymanem w takim stanie, iż w zwykłych warunkach uniemożliwia przedostanie się zwierzyny, — może nawet z użyciem broni palnej zabijać i zabierać sobie zające, któreby się dostały w obręb takiego ogrodzenia.

Przemawia p. Korol i stawia następujące poprawki, aby:

1) w ustępie trzecim po słowach „zabijanie i zabieranie“ dodać „dzików, niedźwiedzi, wilków, rysy, żbików“, ewentualnie zaś na wypadek odrzucenia poprawki p. Żardeckiego i poprawki p. Hanczakowskiego;

2) w ustępie czwartym w przedostatnim wierszu wstawić po słowie „może“ słowa „nawet w czasie ochronnym“.

Przemawia p. Bojko stawiając następujące poprawki:

1) w ustępie 4. opuścić słowa: „a otoczonego murem“ itd. aż do słów „wrota“;

2) po słowie „może“ opuścić słowa: „poza czasem ochronnym“;

3) po słowach „zające“ dodać słowa „i króliki“.

Przemawia p. ks. Jaworski.

Przemawia p. Buynowski, stawiając poprawkę, aby w trzecim ustępie w trzecim wierszu po słowie „zabijanie“ dodać słowa „także z broni palnej“.

Przemawia p. Huryk.

Przemawia p. Stadnicki, zwracając się z prośbą do Marszałka, aby przy głosowaniu nad poprawką p. Żardeckiego słowo „płatem“ osobno podał pod głosowanie.

Przemawia p. Krempa.

Przemawia p. Kramarczyk i stawia poprawkę, aby w czwartym ustępie, w trzecim wierszu u góry zamiast słów „sta-

łem ogrodzeniem“ umieścić słowa „jakimkolwiek ogrodzeniem“.

Przemawia p. Tadeusz Cieński, stawiając poprawkę, aby przedostatni ustęp od słowa „Nadto“ aż do „własnością“ opuścić.

Po zamknięciu rozprawy Marszałek odczytuje postawione przy §. 56 poprawki pp. Żardeckiego, Hanczakowskiego, Buynowskiego, Korola (dwie), Bojki (trzy) Kramarczyka i Tadeusza Cieńskiego.

Izba wszystkie powyższe poprawki oddzielnie popiera.

Przemawia p. sprawozdawca, przyjmując poprawkę p. Korola, aby w trzecim ustępie po słowach „zabijanie i zabieranie“ dodać słowa: „dzików, niedźwiedzi, rysiów, i żbików“. P. sprawozdawca przyjmuje następnie poprawkę p. Hanczakowskiego, która pociąga za sobą zmianę stylizacji ustępu czwartego, oraz przyjmuje poprawkę p. Bojki, ażeby w czwartym ustępie w ostatnim wierszu po słowie „zające“ dodać słowa „i króliki“.

Izba uchwała ustęp pierwszy i drugi §. 56 zgodnie z wnioskiem komisji, następnie uchwała ustęp trzeci §. 56 zgodnie z wnioskiem komisji wraz z poprawką p. Korola, przyjętą przez sprawozdawcę, w oddzielnem zaś głosowaniu odrzuca poprawkę p. Buynowskiego, postawioną przy tym ustępie.

Marszałek oznajmia, iż jeżeli nikt się temu nie sprzeciwi, to zarządzi głosowanie nad ustępem czwartym §. 56 w następujący sposób: najpierw poda pod głosowanie poprawkę p. Żardeckiego z opuszczeniem wyrazu „płatem“, a w razie przyjęcia poprawki poda osobno pod głosowanie wyraz „płatem“. Gdyby poprawka p. Żardeckiego została przyjęta, dalsze głosowanie nad ustępem czwartym odpadnie. Jeżeli zaś poprawka p. Żardeckiego upadnie, podda pod głosowanie ustęp czwarty według wniosku p. Hanczakowskiego, na który zgodził się p. sprawozdawca z opuszcze-

niem jedynie słów „nawet z użyciem broni palnej“, a następnie podda te słowa osobno pod głosowanie. Jeżeli wniosek p. Hanczakowskiego zostanie uchwalony, odpadną poprawki p. Bojki z wyjątkiem słów: „i króliki“, które osobno będą przedmiotem głosowania.

Gdy się nikt takiemu sposobowi głosowania nie sprzeciwi, Marszałek zarządza głosowanie.

Izba odrzuca poprawkę p. Żardeckiego, Marszałek oznajmia, iż tem samem odpada poprawka p. Kramarczyka do wniosku p. Żardeckiego. Izba uchwała następnie poprawkę p. Hanczakowskiego, którą Marszałek odczytuje, z wyłączeniem słów: „nawet z użyciem broni palnej“. Odrzuciwszy następnie słowa „nawet z użyciem broni palnej“ uchwała Izba w oddzielnem głosowaniu słowa „i króliki“, które p. Bojko w swej poprawce proponował.

Marszałek oznajmia, iż do ustępu czwartego jest jeszcze dodatek p. Korola.

Przemawia w sprawie formalnej p. Hanczakowski.

P. Korol cofa swoją poprawkę.

Izba uchwała następnie oddzielnie ustępy piąty i szósty §. 56 zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta, oświadczywszy poprzednio imieniem komisji, iż w drugim ustępie §. 57 w czwartym wierszu zamiast słów: „odpowiada właściciel“ ma być „odpowiadają właściciel względnie właściele (§. 43)“. W trzecim ustępie zamiast pierwszego słowa „Może“ ma być „Mogą“, a w czwartym wierszu tego ustępu słowo „mu“ należy skreślić.

§. 57.

Za szkody wyrządzone w ziemiopłodach przez niedźwiedzie i dziki odpowiedzialni są właściciele samoistnych okręgów myśliwskich i dzierżawcy polowań zbioro-

wych w granicach swoich okręgów myśliwskich.

Tylko w razie, gdyby przyległe do samoistnego okręgu polowania okręgi polowania zbiorowego nie były wydzierżawione i wykonywanie prawa polowania na nich było w rękach ustanowionych myśliwych, odpowiadają właściciel względnie właściciele (§. 43) samoistnego okręgu za szkody zrażdzone przez wymienioną zwierzynę w odległości do 500 metrów od granie obszaru leśnego swego okręgu na terytorium polowania zbiorowego.

Mogą jednak zażądać od politycznej władzy powiatowej upoważnienia do tępienia zwierzyny szkodliwej na całej powierzchni graniczących, a nie wydzierżawionych okręgów polowań zbiorowych i władza ma niezwłocznie upoważnienia takiego udzielić.

W razie gdyby dzierżawca polowania zbiorowego, względnie właściciel samoistnego okręgu graniczącego z niewydzierżawionym okręgiem polowania zbiorowego zapłacił w roku tytułem wynagrodzenia za szkody wyrządzone przez wymienioną zwierzynę kwotę większą, niż dwukrotny czynsz dzierżawny, względnie większą niż trzecią część opłacanego ze stanowiącej samoistny okręg powierzchni podatku gruntowego i widocznem było, że właściciele lub dzierżawcy jednego lub kilku graniczących okręgów polowania obowiązku tępienia szkodliwej zwierzyny należycie nie wykonują, może właściciel lub dzierżawca polowania zażądać od władzy zastosowania przepisów §. 54. i polityczna władza powiatowa jest w takim wypadku obowiązana ustanowić swój nadzór i straż łowiecką w celu tępienia szkodliwej zwierzyny na koszt opieszaleń właścicieli lub dzierżawców.

Marszałek otwiera rozprawę i udziela głosu zapisanemu do głosu przy tym paragrafie p. Buynowskiemu.

P. Buynowski zrzeka się głosu.

Marszałek udziela głosu p. Korolowi.

Przemawia p. Korol, stawiając poprawki, a mianowicie:

1) ustęp drugi ma mieć następującą stylizację: „Właściciel samoistnego okręgu polowania odpowiada nadto za szkody zrządzone przez wymienioną zwierzynę w odległości do 500 metrów od granic obszaru leśnego swego okręgu na terytorium polowania zbiorowego“.

2) ustęp 3. opuścić.

3) wstawić nowy paragraf jako §. 58, skreślony przez komisję §. 57 projektu Wydziału krajowego, który opiewa:

W okolicach, gdzie dziki wyrządzają znaczne szkody w ziemiopłodach lub uprawie rolnej, a uprawnieni do wykonywania polowania obowiązku tępienia ich (§. 54) zadość nie czynią, ma polityczna Władza powiatowa na doniesienie poszkodowanych udzielić osobom, ze strony których nadużycia obawiać się nie potrzeba, po zasięgnięciu co do nich opinii Wydziału powiatowego, nawet bez zgody uprawnionego do polowania, na pewien czas bezpłatne certyfikaty myśliwskie z dozwoleństwem tępienia z broni palnej dzików lub innej szkodliwej zwierzyny (§. 56 al. 1) w obrębie ściśle oznaczonego obszaru, który nie może przekraczać granic okręgu polowania zbiorowego.

O wydaniu bezpłatnych certyfikatów zawiadomi jednocześnie Władza polityczna powiatowa tak uprawnionego do polowania, jako też i miejscowe Władze policyjne.

Przemawia p. Mycielski i stawia poprawkę, aby trzy ostatnie ustępy § 57 skreślić.

Przemawia p. Trzesieski, stawiając następującą poprawkę jako dodatek do drugiego ustępu:

„Odpowiedzialność ta nie dotyczy szkód wyrządzonych w 20 kilometrowym pasie od granicy węgierskiej“.

Przemawia p. Skołyśzewski.

Przemawia p. Hupka.

Przemawia p. Korol i cofa swoje dwie pierwsze poprawki.

Przemawia p. Mycielski cofając swoją poprawkę.

Przemawia p. Stapiński.

Po zamknięciu rozprawy Marszałek podaje do poparcia odczytaną przez siebie poprawkę p. Trzecieckiego.

Izba poprawkę p. Trzecieckiego popiera.

Przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwała § 57 zgodnie z wnioskiem komisji, a w oddzielnem głosowaniu odrzuca poprawkę p. Trzecieckiego.

Marszałek podaje do poparcia odczytaną przez siebie poprawkę trzecią p. Korola.

Izba poprawkę tę p. Korola popiera, a następnie bez rozprawy, po przemówieniu p. sprawozdawcy, ją odrzuca.

Sprawozdawca czyta:

§. 58.

Polityczna władza powiatowa może także zarządzić w celu tępienia drapieżnej i szkodliwej zwierzyny publiczne obławy i ma prawo wezwać sąsiednich właścicieli i dzierżawców polowania, by dostarczyli swych strażników łowieckich jako strzelców.

Mieszkańcy gmin sąsiednich mają obowiązek na wezwanie władzy dostarczyć bezpłatnie nagonki w odpowiedniej ilości.

Marszałek otwiera rozprawę.

Przemawia p. Huryk, stawiając poprawkę, by drugi ustęp §. 58 skreślić.

Przemawia p. Krempa i stawia poprawkę, aby w pierwszym ustępie po słowach „publiczne obławy“ dodać słowa: „a także i łownej zwierzyny w tym wypadku, jeśli wskutek zaniedbania dzierżaw-

wcy ta zwierzyna nadmiernie się rozmnożyła“.

Przemawia p. Korol, stawiając następujące poprawki:

1) opuścić w ostatnim wierszu słowo „bezpłatnie“,

2) dodać trzeci ustęp: „Koszta obławy i nagonki ponoszą właściciele samostnych polowań względnie także dzierżawcy polowań zbiorowych, na terytorium których okazała się potrzeba zarządzenia obławy“.

Przemawia p. Wodzicki, stawiając wniosek o skreślenie zupełne §§. 58 i 59.

Przemawia p. Stapiński, stawiając poprawkę, aby po wierszu drugim pierwszego ustępu dodać słowa: „może wydawać bezpłatne certyfikaty myśliwskie z dozwoleńiem tępienia z broni palnej dzików i szkodliwej zwierzyny“.

Po zamknięciu rozprawy Marszałek odczytuje i podaje do poparcia poprawki postawione przy tym paragrafie, a mianowicie poprawki pp. Korola (dwie), Krempey, Huryka, Wodzickiego i Stapińskiego.

Izba poprawki te oddzielnie popiera.

Przemawia p. sprawozdawca.

Marszałek oznajmia, iż ponieważ są dwa wnioski na opuszczenie, jeden p. Wodzickiego na opuszczenie całego § 58, a drugi p. Huryka na opuszczenie drugiego ustępu tego paragrafu, poda przeto § 58 pod głosowanie ustępami, a jeżeli się wniosek komisji utrzyma, poda następnie pod głosowanie poprawki postawione przy tym paragrafie.

Izba w oddzielnem głosowaniu odrzuca pierwszy ustęp, a następnie drugi ustęp wniosku komisji.

Marszałek oznajmia, iż §. 58 przestał przeto istnieć.

Sprawozdawca czyta:

§. 59.

Przy tego rodzaju obławach nie wolno nikomu zabijać innej zwierzyny oprócz tej, dla wytępienia której została obława zarządzoną.

Ubita w ten sposób zwierzyna sprzedana będzie przez Władzę zarządzającą obławę w drodze publicznej licytacji, a kwotę uzyskaną ze sprzedaży należy wręczyć Wydziałowi powiatowemu na korzyść funduszu ubogich odnośnej gminy.

Po przemówieniu sprawozdawcy, tudzież po zwróceniu uwagi przez Marszałka, iż §. 59 jest tylko konsekwencyą §. 58 i skoro § 58 upadł, to i §. 59 istnieć nie może, Izba bez rozprawy odrzuca §. 59.

Sprawozdawca czyta, oświadczywszy poprzednio, iż wobec skreślenia §. 58 i §. 59 numerację następujących paragrafów należy przesunąć o dwie cyfry(jednostki) wstecz.

§. 58.

Każdy posiadacz gruntu może w obrębie swego obejścia domowego używać dla tępienia szkodliwej zwierzyny (§. 54.), oraz lisów, kun, teńców i łasic, żelazek, łapek i innych przyrządów samochwytnych, winien jednak przy tem zachować wszelkie ostrożności, by nie spowodować niebezpieczeństwa dla ludzi i zwierząt pożytecznych, winien też ustawić odpowiednie, łatwo dostrzegalne znaki ostrzegające.

Nadto winien posiadacz gruntu, zamierzający korzystać z powyższego uprawnienia, uwiadomić o tem uprawnionego do polowania, by tenże mógł zapobiedz ewentualnemu używaniu wspomnianych przyrządów do chwywania innej zwierzyny, mianowicie zwierzyny łownej.

Marszałek otwiera rozprawę nad §. 60, a obecnie po odrzuceniu §§. 48 i 59 nad §. 58.

Przemawia p. Wodzicki, stawiając poprawkę, by w drugim ustępie od słów: „by tenże“ aż do końca, t. j. do słów: „zwierzyny łownej“ opuścić.

Przemawia p. ks. Wilczkiewicz, stawiając poprawkę, aby drugi ustęp §. 58 skreślić.

Przemawia p. Bojko.

Po zamknięciu rozprawy Marszałek odczytuje poprawki pp. Wodzickiego i ks. Wilczkiewicza i podaje je do poparcia.

Izba poprawki te oddzielnie popiera.

Przemawia p. sprawozdawca przyjmując poprawkę p. Wodzickiego.

Izba uchwała ustęp pierwszy §. 58 zgodnie z wnioskiem komisji, uchwała następnie ustęp drugi §. 58 od słów: „Nadto winien“ aż do słów: „do polowania“ zgo-

dnie z wnioskiem komisji, a oddzielnie odrzuca resztę tego ustępu od słów: „by tenże“ do słów: „zwierzyny łownej“.

Marszałek oznajmia, iż ma zamiar odroczyć posiedzenie do wieczora, przedtem jednak udziela głosu p. ks. Czartoryskiemu, celem dania odpowiedzi na zapytanie, wyśtosowane do niego przez p. Oleśnickiego jako przewodniczącego komisji szkolnej.

Przemawia p. ks. Czartoryski.

Marszałek odracza posiedzenie do godziny 7. wieczorem.

Przerwa posiedzenia godzina 2 minut 12 po południu.

Dalszy ciąg posiedzenia z dnia 4. października 1907.

Początek o godzinie 7 minut 32 wieczorem.

Marszałek konstatuje dostateczną liczbę posłów i otwiera napowrót przerwane posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż na porządku dziennym jest dalszy ciąg rozprawy szczegółowej nad projektem ustawy łowieckiej i następuje rozprawa nad §. 61, który jest obecnie §. 59.

Sprawozdawca czyta, oświadczywszy poprzednio imieniem komisji, iż w ustępie pod c) w czwartym wierszu słowo „ogrodach“ ma być skreślone, a w piątym wierszu tego zamiast „§. 65“ ma być „§. 63“.

III. O szkodach wyrządzonych przez polowanie i przez zwierzynę.

A) O obowiązkach odszkodowania.

§. 59.

Uprawniony do wykonywania polowania ma obowiązek wynagrodzić według przepisów niniejszej ustawy:

a) szkodę wyrządzoną przy wykonywaniu polowania przez niego samego, jego

personal łowiecki, nagonkę, gości myśliwych i przez konie i psy tych osób;

b) szkodę wyrządzoną przez zwierzynę szkodliwą w myśl §. 57. niniejszej ustawy;

e) szkodę wyrządzoną w granicach swego okręgu polowania na gruncie i w plonach przez wszelką inną zwierzynę łowną, oraz szkodę wyrządzoną przez tęż zwierzynę w sadach (z wyjątkiem sadów w §. 56. określonych), szkółkach i drzewkach owocowych pod warunkami w §. 63. wyszczególnionymi.

Jeżeli prawo do wykonywania polowania służy więcej osobom, odpowiadają one solidarnie za szkody wyrządzone przez polowania i przez zwierzynę.

Marszałek otwiera rozprawę.

Przemawia p. Mycielski, stawiając następujący dodatek na końcu wniosku komisji:

Władza polityczna może zażądać od uprawnionych do wykonywania polowania złożenia odpowiedniego zabezpieczenia na pokrycie szkód.

Przemawia p. Korol, stawiając poprawki:

1) aby zmienić stylizację pierwszej części ustępu pod c) od słów: „szkodę wyrządzoną“ aż do „zwierzyne łowną“ w następujący sposób: „szkodę wyrządzoną w granicach swego okręgu polowania na gruncie, w plonach i zwierzętach domowych przez wszelką inną zwierzynę szkodliwą i przez zwierzynę łowną“;

2) dodać jako ostatni ustęp skreślony przez komisję ostatni ustęp §. 61 przedłożenia Wydziału krajowego, a mianowicie:

Uprawniony do wykonywania polowania ma prawo, jeśli zostanie pociągnięty do wynagrodzenia szkody zrzędzonej przez dziki, żądać zwrotu kwoty, wypłaconej tytułem odszkodowania, w zwykłej drodze sądowej od właściciela lub dzierżawcy polowania w lasach, z których wyszły dziki, które wyrządziły szkodę, musi jednak przeprowadzić dowód, że one wyszły z owych lasów.

Przemawia członek Wydziału krajowego p. Pilat i stawia następujący dodatek na końcu ustępu pod c): „z wyjątkiem wszakże szkód wyrządzonych przez stada zapadłych dzikich gęsi i kaczek“.

Przemawia p. Mycielski, stawiając poprawkę, aby w ustępie pod c) w czwartym wierszu po słowach „z wyjątkiem sadów“ dodać słowa i „ogrodów“.

Po zamknięciu rozprawy Marszałek odczytuje poprawki wniesione przy tym paragrafie, a mianowicie dwie poprawki p. Korola, dwie poprawki p. Mycielskiego i poprawkę p. Pilata, podając je oddzielnie do poparcia.

Izba powyższe poprawki popiera.

Przemawia p. sprawozdawca i przyjmuje poprawki p. Mycielskiego i poprawkę p. Pilata.

Izba uchwała §. 59 wraz z nagłówkiem zgodnie z wnioskiem komisji z wyłącze-

niem ustępu pod c); odrzuca następnie poprawkę p. Korola co do zmiany stylizacji ustępu pod c), a w oddzielnem głosowaniu uchwała ustęp pod c), zgodnie z wnioskiem komisji z poprawkami pp. Mycielskiego i Pilata, przyjętymi przez sprawozdawcę.

Izba uchwała dodatkowy ustęp proponowany przez p. Mycielskiego, a oddzielnie, po przemówieniu sprawozdawcy, odrzuca dodatkowy ustęp p. Korola.

Sprawozdawca czyta:

§. 60.

Za szkody wyrządzone przez wszelkiego rodzaju hodowaną zwierzynę, która się wydostanie ze zwierzyńców zamkniętych, odpowiedzialni są ich posiadacze.

Izba bez rozprawy uchwała §. 60 zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 61.

Każdy posiadacz gruntu ma prawo zabezpieczać swoje grunty przeciw wdzieraniu się zwierzyny; poczynione jednak w tym celu urządzenia nie mogą być przysposobione do łapania zwierzyny.

Wyjątki od tego przepisu zawiera §. 60.

Wolno również każdemu odstraszać i odpędzać zwierzynę od swoich gruntów przez urządzenie straszycel, ogni nocnych i t. p., gdyby zaś skutek takiej obrony zwierzę zraniło się lub zginęło, to nprawnie do polowania nie może domagać się odszkodowania.

Marszałek otwiera rozprawę.

Przemawia p. Filip Włodek, stawiając poprawkę, aby w trzecim ustępie po słowach: „ogni nocnych“ dodać słowa: „przez puste wystrzały z broni palnej“.

Po zamknięciu rozprawy Izba popiera powyższą poprawkę p. Filipa Włodka, którą Marszałek odczytuje.

Sprawozdawca przemawia, sprzeciwiając się przyjęciu powyższej poprawki p. Filipa Włodka.

Izba uchwała §. 61 zgodnie z wnioskiem komisji, w oddzielnym zaś głosowaniu odrzuca poprawkę p. Filipa Włodka.

Sprawozdawca czyta:

§. 62.

Także uprawniony do polowania, może cudze grunta, w obrębie swego okręgu polowania leżące, ubezpieczać od szkód, przez zwierzyne urządanych, zapomocą odgrodzeń i innych środków ostrożności, jednak w taki sposób, aby ubezpieczenie to nie przeszkadzało posiadaczom w prowadzeniu gospodarstwa.

Pomimo to uprawniony do polowania odpowiada za szkodę, jeżeli nie dowiedzie, że eel tych urządzeń z winy poszkodowanego został udaremniony.

Marszałek otwiera rozprawę.

Przemawia p. Filip Włodek i stawia poprawkę, aby w drugim ustępie ostatnie dwa wiersze od słów: „jeżeli nie dowiedzie“ do końca opuścić.

Po zamknięciu rozprawy Izba poprawkę tę p. Filipa Włodka popiera.

Po przemówieniu p. sprawozdawcy Izba uchwała §. 62 do słów: „jeżeli nie dowiedzie“ zgodnie z wnioskiem komisji, a następnie uchwała oddzielnie zgodnie z wnioskiem komisji ostatnie dwa wiersze §. 62 od słów: „jeżeli nie dowiedzie“ do końca.

Sprawozdawca czyta, zwróciwszy przedtem uwagę, iż na podstawie uchwały przy §. 56 powziętej, należy i w §. 63 dodać w drugim wierszu w zaklamrowanym zdaniu po słowie „sadów“ słowo „i ogrodów“.

§. 63.

Szkody wyrządzone przez zwierzyne w sadach (z wyjątkiem sadów i ogrodów

w §. 56. określonych), ogrodach warzywnych i ozdobnych, w szkółkach drzew, wreszeie na stojących pojedynczo młodych drzewkach mają być tylko wtedy wynagradzane, jeżeli się okaże, że szkoda nastąpiła mimo, że dla ochrony uszkodzonych przedmiotów właściciel poczynił takie urządzenia, które wśród zwykłych okoliczności szkodzie rzeczonyj zapobiedz są w stanie. Wzbronienie wstępu na grunta wskazane w ust. 2. §. 50. uważane być ma za zrzeczenie się wynagrodzenia szkody, która wyrządzoną być może na tych gruntach przez polowanie lub przez zwierzyne.

Marszałek otwiera rozprawę i udziela głosu zapisanemu p. Kuryłowiczowi, a następnie p. Korolowi.

P. Kuryłowicz i p. Korol zrzekają się głosu.

Przemawia p. Szmigielski i stawia wniosek na skreślenie całego §. 63.

Przemawia p. Skołyszewski i stawia poprawkę, ażeby we wierszu 6, 7 i 8 opuścić ustęp od słów: „takie urządzenia“ do słów: „w stanie“, a natomiast wstawić słowa: „obowiązanie słomą na 1 m. wysokie“.

Przemawia p. Huryk.

Po zamknięciu rozprawy Marszałek podaje do poparcia wniosek p. Szmigielskiego o skreślenie §. 63.

Izba wniosek powyższy p. Szmigielskiego popiera.

Marszałek odczytuje poprawkę p. Skołyszewskiego i podaje ją do poparcia.

Izba poprawkę tę p. Skołyszewskiego popiera.

Przemawia p. sprawozdawca, poczem Izba uchwała §. 63 zgodnie z wnioskiem komisji, z wyłączeniem ustępu, którego opuszczenia p. Skołyszewski w swojej poprawce żąda, następnie odrzuca Izba poprawkę p. Skołyszewskiego i w oddzielnym głosowaniu uchwała Izba wyłączonego ustępu

od słów: „takie urządzenia“ do słów: „w stanie“ zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 64.

Przy ocenieniu wszelkiej szkody w ziemiopłodach zarządzanej przez polowanie i zwierzynę należy przyjąć w rachunek tylko rzeczywistą stratę po potrąceniu kosztów, jakiby poszkodowany jeszcze ponieść musiał aż do zebrania plonów.

Marszałek otwiera rozprawę.

Przemawia p. Kuryłowicz, stawiając poprawkę, aby opisać słowa: „po potrąceniu kosztów, jakiby poszkodowany jeszcze ponieść musiał aż do zebrania plonów“.

Przemawia p. Huryk.

Przemawia p. Skołyszewski, stawiając wniosek o skreślenie całego §. 64.

Przemawia p. Hanczakowski.

Przemawia p. Paszkowski.

Po zamknięciu rozprawy Izba oddzielnie popiera poprawki p. Skołyszewskiego i p. Kuryłowicza, które Marszałek odczytuje.

Przemawia p. sprawozdawca, poczem Izba uchwała §. 64 zgodnie z wnioskiem komisji najpierw do słów: „po potrąceniu kosztów“, t. j. do tego końcowego ustępu, którego opuszczenia p. Kuryłowicz w swojej poprawce się domagał, a następnie w oddzielnem głosowaniu uchwała końcowy ustęp od słów: „po potrąceniu kosztów“.

Sprawozdawca czyta, oświadczywszy wpierw, iż w drugim wierszu „(§. 61)“ zmienić należy na „(§. 59)“.

B) Postępowanie.

§. 65.

Wszelkie żądania wynagrodzenia szkód zarządzonych przez polowanie i zwierzynę

(§. 59.) zgłoszone być muszą przez poszkodowanego u uprawnionego do polowania, celem ugodowego załatwienia, bezpośrednio lub za pośrednictwem naczelnika gminy, który pomocy swej celem ugodowego załatwienia udzielić jest zobowiązany. W razie nieprzyjścia do skutku ngody rozstrzygają stanowczo i bez odwołania powoływane w każdym poszczególnym wypadku sądy rozjemcze.

Marszałek otwiera rozprawę.

Przemawia p. Oleśnicki i stawia wniosek, aby w miejsce §§. 65 – 73 proponowanych przez komisję wstawić §§. 67 – 75 z projektu Wydziału krajowego, a na wypadek gdyby wniosek był odrzucony stawia następujące poprawki do §. 65:

a) we wierszu piątym opuścić słowo: „pomocy swej celem ugodowego załatwienia udzielić jest obowiązany“ — a zamiast tych słów przyjąć ma ustęp: „obowiązany jest do dni trzech wdrożyć między stronami postępowanie ugodowe“;

b) w ustępie szóstym po słowach: „do skutku“ dodać słowa: „w ciągu dni pięciu“.

Przemawia p. Buynowski.

Marszałek udziela głosu zapisanemu do głosu przy tym paragrafie p. Hanczakowskiemu.

P. Hanczakowski zrzeka się głosu.

Przemawia p. Kramarczyk, wnosząc odmienną następującą stylizację §. 65.

Wszelkie żądania wynagrodzenia szkody przez zwierzynę łowną zarządzanej mają być dochodzone przez Zwierzchność gminną, a w drugiej instancyi przez władzę polityczną.

Przemawia p. Huryk.

Przemawia p. Szajer.

Na wniosek formalny p. Urbańskiego Izba uchwała zamknięcie rozprawy.

Marszałek udziela głosu p. ks. Jaworskiemu, zapisanemu do głosu jeszcze przed zamknięciem rozprawy.

Przemawia p. ks. Jaworski.

Marszałek odczytuje i podaje do poparcia wnioszek p. Oleśnickiego.

Izba wniosek ten p. Oleśnickiego popiera.

Izba popiera następnie oddzielnie odczytane przez Marszałka poprawkę p. Kramarczyka i ewentualne poprawki p. Oleśnickiego.

Przemawia p. sprawozdawca i przyjmuje ewentualne poprawki p. Oleśnickiego.

Izba odrzuca wniosek p. Kramarczyka a następnie wniosek p. Oleśnickiego i uchwala §. 65 wraz z nagłówkiem zgodnie z wnioskiem komisji z uwzględnieniem obu ewentualnych poprawek p. Oleśnickiego, przyjętych przez sprawozdawcę.

Sprawozdawca czyta:

§. 66.

Na wniosek Wydziału powiatowego zamianuje polityczna władza powiatowa dla poszczególnych grup okręgów myśliwskich w powiecie przewodniczących sądów rozjemczych i ich zastępców na przeciąg lat trzech.

W razie, gdyby Wydział powiatowy w wyznaczonym mu terminie najmniej 14 dni nie przedłożył wniosków, dokona nominacji polityczna władza powiatowa według swego uznania.

Przewodniczący i jego zastępca mają być przed objęciem swych obowiązków przez polityczną władzę powiatową zaprzysiężeni.

Marszałek otwiera rozprawę.

Przemawia p. Oleśnicki, stawiając następujące poprawki:

a) w ustępie pierwszym, w pierwszym wierszu zamiast słów „Wydział powiatowego“ umieścić słowa „Zwierzchności gminnej“.

b) w ustępie pierwszym w drugim wierszu opuścić wyraz „grup“;

c) po ustępie pierwszym a przed drugim wstawić nowy ustęp: „W okręgach myśliwskich, w których skład wchodzi grunt, należące do obszaru dworskiego w rozmiarze co najmniej połowy gruntów całego okręgu myśliwskiego wynoszących, ma prawo także właściciel obszaru dworskiego przedstawić politycznej władzy powiatowej swe propozycje co do osoby przewodniczącego sądu polubownego“;

d) w ustępie drugim w pierwszym wierszu zamiast słów „Wydział powiatowy“ umieścić słowa: „Zwierzchność gminna, względnie przełożony obszaru dworskiego“;

e) przy końcu dodać jako ostatni ustęp: „Przewodniczący i jego zastępca muszą być na terytorium danego okręgu stale zamieszkali“, na wypadek zaś gdyby ta poprawka pod e) upadła, ewentualna poprawka, jako ostatni ustęp: „Przewodniczący albo jego zastępca muszą być na terytorium danego okręgu stale zamieszkali“.

Marszałek udziela głosu zapisanemu przy tym paragrafie p. Hanczakowskiemu.

P. Hanczakowski zrzeka się głosu.

Przemawia p. Stapiński i stawia następującą poprawkę: we wierszu pierwszym pierwszego ustępu zamiast słów: „Wydziału powiatowego“ mają być słowa: „Rady gminnej“, a tak samo w pierwszym wierszu drugiego ustępu zamiast słów „Wydział powiatowy“ ma być „Rada gminna“.

Przemawia p. Kuryłowicz, stawiając następujące poprawki:

1) w ustępie pierwszym po słowach „Wydziału powiatowego“ dodać słowa „po

zasiągnięciu opinii interesowanych Zwierzchności gminnych“;

2) na końcu pierwszego ustępu dodać: „z terna przez Wydział powiatowy zaproponowanego“;

3) na końcu drugiego ustępu dodać: „jednak po zasiągnięciu opinii interesowanych Zwierzchności gminnych“.

Marszałek odczytuje poprawki postawione przy §. 66, a mianowicie poprawki posłów Oleśnickiego, Stapińskiego i Kuryłowicza i podaje każdą z nich oddzielnie do poparcia.

Izba powyższe poprawki każdą oddzielnie popiera.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca, godząc się imieniem komisji na wszystkie poprawki p. Kuryłowicza i na ewentualną poprawkę p. Oleśnickiego, jednak z pewną modyfikacją, a mianowicie ustęp dodatkowy ostatni, proponowany przez p. Oleśnickiego, według tej modyfikacji miałby brzmieć: „Przewodniczący lub jego zastępca muszą być na terytorium danej grupy okręgów myśliwskich stale zamieszkali“.

Marszałek oznajmia, iż wobec przyjęcia przez p. sprawozdawcę poprawek p. Kuryłowicza stały się one wnioskami komisji i razem z wnioskami komisji podda je pod głosowanie. Również przyjętą została przez sprawozdawcę z jego modyfikacją dodatkowa poprawka (ewentualna) p. Oleśnickiego.

Marszałek poddaje najpierw pod głosowanie poprawki p. Oleśnickiego a) i d), tudzież poprawkę p. Stapińskiego.

Izba powyższe poprawki, a mianowicie poprawki p. Oleśnickiego pod a) i d), tudzież poprawkę p. Stapińskiego oddzielnie głosując odrzuca.

Izba uchwała najpierw słowo „grup“, którego skreślenia w swojej poprawce p. Oleśnicki żądał, a następnie uchwała resztę

§. 66 zgodnie z wnioskiem komisji z uwzględnieniem trzech poprawek p. Kuryłowicza, które p. sprawozdawca imieniem komisji przyjął. Izba odrzuciwszy dalej oddzielnie poprawki c) i e) p. Oleśnickiego, jak również odrzuciwszy w oddzielnem głosowaniu ewentualną jego poprawkę postawioną na wypadek odrzucenia poprawki e), uchwała poprawkę p. Oleśnickiego przyjętą przez sprawozdawcę w zmodyfikowanej formie.

Sprawozdawca czyta:

§. 67.

Przewodniczący sądów rozjemczych względnie jego zastępca obowiązany jest w razie wniesienia do niego pisemnego lub ustnego doniesienia o szkodzie i niedojściu ugody wezwać natychmiast wyznaczonych przez obie strony mężów zaufania, z którymi ma w przeciągu 10 dni od doniesienia szkodę na miejscu zbadać i orzeczenie wydać, o ile za zgodą męża zaufania strony skarżącej nie uzna za potrzebne odroczyć stanowcze orzeczenie do czasu zbiorów.

Marszałek otwiera rozprawę.

Przemawia p. Oleśnicki stawiając poprawkę, aby w piątym wierszu zamiast słów: „10 dni“ wstawić słowa: „3 dni“.

Przemawia p. Tadeusz Cieński, stawiając następującą poprawkę: w końcowym ustępie al. 6. zamiast słów: „za zgodą męża zaufania strony skarżącej nie uzna“ wstawić słowa: „na żądanie któregokolwiek z mężów zaufania nie zostanie uznaniem“.

Przemawia p. Huryk.

Przemawia p. Buynowski.

Przemawia p. Szajer.

Przemawia p. Cieński Tadensz.

Przemawia p. Huryk.

Przemawia p. ks. Stojalowski i stawia poprawkę, aby przy §. 67 umieścić następujący dodatkowy ustęp:

W razie niedojścia do skutku sądu polubownego w przeciągu dni 10 z winy przewodniczącego sądu ewentualnie jego zastępcy, wolno jest stronie poszkodowanej udać się na drogę prawa.

Po zamknięciu rozprawy Marszałek odczytuje postawione przy §. 67 poprawki pp. Oleśnickiego, Cieńskiego Tadeusza i ks. Stojałowskiego i podaje je każdą oddzielnie do poparcia.

Izba popiera poprawkę p. Oleśnickiego, nie popiera poprawki p. Tadeusza Cieńskiego i popiera wreszcie poprawkę p. ks. Stojałowskiego.

Po przemówieniu p. sprawozdawcy, który imieniem komisji przyjmuje poprawkę p. ks. Stojałowskiego, Izba uchwała §. 67 łącznie z poprawką p. ks. Stojałowskiego przyjętą przez sprawozdawcę zgodnie z wnioskiem komisji, z wyłączeniem słów „10 dni“, odrzuca następnie poprawkę p. Oleśnickiego i oddzielnie uchwała słowa „10 dni“ zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 68.

Poszkodowany ma równocześnie z doniesieniem o szkodzie wymienić przewodniczącemu sądów rozjemczych swego męża zaufania.

Uprawniony do polowania ma wyznaczyć stałego swego męża zaufania, może go jednak za uwiadomieniem przewodniczącego sądów rozjemczych każdego czasu odwołać i innym zastąpić.

Jeżeli strona w przeciągu 7 dni od wezwania swego męża zaufania nie wyznaczy, lub jeżeli wyznaczony na wezwanie przewodniczącego się nie stawia, zamianuje członka sądu rozjemczego sam przewodniczący, o czem niezwłocznie stronę zawiadomi.

Marszałek otwiera rozprawę i udziela głosu zapisanemu do głosu przy tym paragrafie p. Buynowskiemu.

P. Buynowski zrzeka się głosu.

Marszałek udziela głosu p. Oleśnickiemu.

Przemawia p. Oleśnicki stawiając poprawkę, aby w trzecim ustępie w pierwszym wierszu zamiast słów: „w przeciągu 7 dni“ wstawić słowa: „w przeciągu 5 dni“.

Marszałek udziela głosu zapisanemu p. Hanczakowskiemu, a następnie p. Stapińskiemu.

Posłowie Hanczakowski i Stapiński nieobecni w Izbie.

Po zamknięciu rozprawy Izba popiera poprawkę p. Oleśnickiego.

Przemawia p. sprawozdawca, godząc się na poprawkę p. Oleśnickiego.

Izba uchwała §. 68 zgodnie z wnioskiem komisji z uwzględnieniem poprawki p. Oleśnickiego, przyjętej przez sprawozdawcę.

Sprawozdawca czyta, oświadczywszy poprzednio, iż w pierwszym ustępie §. 69 w trzecim wierszu zamiast „§. 61“ ma być „§ 59“.

§. 69.

Zbadawszy szkodę na miejscu i stwierdziwszy istnienie szkody oraz rozstrzygnąwszy, czy szkoda istotnie przez polowanie lub zwierzynę w myśl §. 59. zrzadzoną została, ma sąd rozjemczy orzec o wysokości wynagrodzenia.

Jeżeli między mężami zaufania stron porozumienie co do przyznania wynagrodzenia i co do wysokości tegoż nie nastąpi, orzeka przewodniczący sądu rozjemczego o przyznaniu wynagrodzenia według swego uznania, a o wysokości tegoż w granicach wniosków mężów zaufania.

Marszałek otwiera rozprawę.

Przemawia p. Buynowski stawiając poprawkę, aby do §. 69 dodać jako drugi ustęp: „Wolno jednak obu stronom zache-

pięć wysokość przyznanego wynagrodzenia w drodze zwykłego sporu“.

Marszałek udziela głosu zapisanemu p. Oleśnickiemu.

P. Oleśnicki zrzeka się głosu.

Marszałek udziela głosu zapisanemu p. Hanczakowskiemu.

P. Hanczakowski nieobecny w Izbie.

Przemawia p. Kuryłowicz i stawia ewentualną następującą poprawkę na wypadek odrzucenia poprawki p. Buynowskiego; na końcu §. 69 dodać ustęp:

Przeciw temu orzeczeniu służy obom stronom rekurs do politycznej Władzy powiatowej, jako ostatecznej instancji, w ciągu 14 dni od doręczenia orzeczenia.

W razie rekursu może polityczna Władza powiatowa przeprowadzić najpóźniej w 14 dniach ponowne dochodzenia przy wezwaniu obu stron i ewentualnie także zaprzysiężonego znawcy gospodarza wględnie leśnika.

Po zamknięciu rozprawy Marszałek odczytuje poprawkę p. Buynowskiego, a następnie ewentualną poprawkę p. Kuryłowicza i podaje je oddzielnie do poparcia.

Izba powyższe poprawki p. Buynowskiego i Kuryłowicza popiera.

Przemawia p. sprawozdawca, przyjmując poprawkę p. Buynowskiego.

Izba uchwała §. 69 zgodnie z wnioskiem komisji, łącznie z poprawką p. Buynowskiego przyjętą przez sprawozdawcę.

Marszałek oznajmia, iż wobec uchwalenia poprawki p. Buynowskiego odpada ewentualna poprawka p. Kuryłowicza.

Sprawozdawca czyta, sprostowawszy poprzednio w drugim ustępie w drugim wierszu „§. 61“ na „§. 59“.

§. 70.

Do kwoty przyznanego odszkodowania doliczyć należy i wraz z nią ściągnąć kwo-

tę kosztów urzędowania sądu rozjemczego i wynagrodzenia przewodniczącego za stracony czas.

W razie orzeczenia, że szkody niema, lub że szkoda nie przez polowanie lub zwierzyne (§. 59.) zrządzoną została, ponosi kosztą te wyłącznie ten, kto się o wynagrodzenie szkody npominał. Również skarżący ponosi całe kosztą w takim razie, jeżeli przyznane mu wynagrodzenie nie jest wyższem od połowy kwoty, jaką mu stro-na przeciwna dobrowolnie ofiarowała.

Marszałek otwiera rozprawę.

Zapisani do głosu pp. Buynowski i Oleśnicki zrzekają się głosu, a p. Hanczakowski nieobecny w Izbie.

Przemawia p. ks. Stojałowski i stawia poprawkę, aby skreślić w drugim ustępie słowo „połowy“.

Przemawia p. Szajer stawiając poprawkę, aby końcowy ustęp od słów „Również skarżący“ do końca skreślić.

Przemawia p. Stapiński.

Na zapytanie Marszałka p. ks. Stojałowski cofa swoją poprawkę.

Przemawia p. Huryk.

Po zamknięciu rozprawy Izba popiera poprawkę p. Szajera, odczytaną przez Marszałka.

Przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwała §. 70 zgodnie z wnioskiem komisji z wyłączeniem końcowego ustępu, którego skreślenia domagał się w swojej poprawce p. Szajer, a następnie w oddzielnem głosowaniu uchwała wyłączony ustęp od słów: „Również skarżący“ do końca zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 71.

Przyznana przez sąd rozjemczy kwota odszkodowania i kosztów winna być uisz-

czoną w ciągu dni 14 od daty orzeczenia sądu.

O przymusowe ściągnięcie tej kwoty zwrócić się należy do właściwego sądu, który ma postępowanie egzekucyjne zarządzić, o ile strona przeciwna nie wystąpiła w terminie dni 30-tu ze skargą o unieważnienie orzeczenia sądu rozjemczego z powodów przewidzianych w §. 595. procedury cywilnej.

Marszałek otwiera rozprawę.

Przemawia p. Buynowski i zapowiada poprawkę, dla wystylizowania której uprasza Marszałka o pozostawienie mu chwili czasu.

Marszałek oznajmia, iż § 71 pozostaje w zawieszeniu, i wzywa p. sprawozdawcę do odczytania następnego paragrafu

Sprawozdawca czyta :

§. 72.

Przewodniczący sądów rozjemczych wykluczonym być ma od orzekania w tych wypadkach, gdzie wchodzi w grę interesa majątkowe osób z nim w pierwszym lub drugim stopniu spokrewnionych lub powinowacanych, względnie interesa osób, od których jest służbowo zawisłym. Obowiązki przewodniczącego sądu rozjemczego obejmie w takim wypadku zastępca przewodniczącego.

Marszałek otwiera rozprawę.

Przemawia p. Kuryłowicz stawiając poprawkę, aby po słowach „służbowo zawisłym“ dodać następujący ustęp: „Wolno także poszkodowanemu równocześnie ze zgłoszeniem szkody (§. 67) wyłączyć tegoż przewodniczącego bez podania powodu od orzekania w dotyczącej sprawie“.

Po zamknięciu rozprawy Izba powyższą poprawkę p. Kuryłowicza, odczytaną przez Marszałka, popiera.

Przemawia p. sprawozdawca, poczem Izba uchwała §. 72 zgodnie z wnioskiem

komisji, a następnie w oddzielnem głosowaniu odrzuca poprawkę p. Kuryłowicza.

Sprawozdawca czyta :

§. 73.

Szczegółowe przepisy o urzędowaniu sądów rozjemczych i o szacowaniu szkód, o wykluczeniu przewodniczących od orzekania, jak również o obliczaniu kosztów i wysokości dyet przewodniczących wyda po wysłuchaniu wniosków Wydziału krajowego c. k. Namiestnik.

Izba bez rozprawy uchwała §. 73 zgoonnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

C) Ugodowe unormowanie wynagrodzenia szkód.

§. 74.

Uprawnieni do polowania mogą zawierać z właścicielami gruntów dobrowolne umowy, określające obowiązek wynagrodzenia szkód wyrządzonych przez polowanie lub zwierzynę odmiennie od postanowień niniejszej ustawy. Praw i roszczeń płynących z takich dobrowolnych umów mogą interesowani dochodzić i bronić jedynie na zwykłej drodze prawa.

Izba bez rozprawy uchwała §. 74 wraz z nagłówkiem zgodnie z wnioskiem Komisji.

Sprawozdawca czyta, sprostowawszy poprzednio w pierwszym ustępie „(§. 67)“ na „(§. 65)“.

IV. Ogólne postanowienia o Władzach i o postępowaniu niekarnem.

§. 75.

Wykonywanie niniejszej ustawy należy w miarę kompetencji, oznaczonej w poszczególnych przepisach, do sądów rozjemczych (§. 65.), do politycznej władzy powiatowej albo do Namiestnictwa.

Jeżeli gmina, której poruczoną jest polityczna administracja, posiada samodzielne polowanie w obrębie własnego obszaru gminnego, Namiestnictwo załatwia i rozstrzyga w pierwszej instancji wszystkie do tego samodzielnego polowania odnoszące się sprawy, w którychby gmina miała występować jako strona.

Izba bez rozprawy uchwała §. 75 wraz z nagłówkiem zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

§. 76.

Rekurs przeciw orzeczeniu politycznej władzy powiatowej wnoszony być ma do Namiestnictwa, przeciw decyzji Namiestnictwa — wyjąwszy wypadki określone w 2 ust. §. 8. i w §. 13. — do Ministerstwa rolnictwa.

Rekurs należy w 14 dniach po doręczeniu orzeczenia wnieść pisemnie lub ustnie n władzy, która orzekła w pierwszej instancji.

Marszałek otwiera rozprawę.

Przemawia p. Krempa stawiając poprawkę, aby w pierwszym ustępie końcowe słowa od „wyjąwszy“ do „Ministerstwa rolnictwa“ skreślić.

Izba powyższą poprawkę p. Krempy popiera.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwała §. 76 zgodnie z wnioskiem komisji, z wyłączeniem ustępu od słów: „wyjąwszy wypadki“ aż do słów: „Ministerstwa rolnictwa“, którego skreślenia domagał się w swojej poprawce p. Krempa, — następnie w oddzielnem głosowaniu uchwała Izba wyłączony powyższy ustęp zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

§. 77.

Rekurs wcześniej wniesiony ma z góry skutek zawieszający, wyjąwszy wypadek

w §. 22. przewidziany, albo też gdy względy bezpieczeństwa publicznego i uniknięcia możliwych szkód wymagają bezzwłocznego przeprowadzenia poleconych zarządzeń.

Izba bez rozprawy uchwała §. 77 zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta, sprostowawszy poprzednio w trzecim wierszu „§. 68“ na „§. 66“.

§. 78.

W wypadkach, w których porozumienie między polityczną władzą powiatową a Wydziałem powiatowym nie przyszło do skutku, orzeka — wyjąwszy wypadek określony w §. 66. — c. k. Namiestnictwo po zasięgnięciu zdania Wydziału krajowego.

Izba bez rozprawy uchwała §. 78 zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

V. Przekroczenia i kary.

§. 79.

C. k. żandarmerya, zaprzysiężone stráže leśne, stráže myśliwskie i stráže polowe mają obowiązek czuwania nad przepisami niniejszej ustawy i podawania wszelkich dostrzeżonych przekroczeń do wiadomości politycznej Władzy powiatowej.

Izba bez rozprawy uchwała §. 79 wraz z nagłówkiem zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta :

§. 80.

Przekroczenia tej nstawy, jakoteż rozporządzeń i szczegółowych zarządzeń na jej podstawie wydanych, mają być karane, o ile powszechna ustawa karna nie ma zastosowania, przez polityczną Władzę powiatową grzywną od 10 do 100 K. Grzywna ta podwyższoną być może w przypadku

powtórnego przekroczenia, albo jeżeli przekroczenie pociągnęło za sobą znaczną szkodę aż do 200 K. W razie niewypłacalności skazanego należy grzywnę zamienić na karę aresztu, przyczem 10 K. liczy się za jeden dzień aresztu.

W razie cięższych, przez dłuższy czas dokonywanych, albo powtarzanych wykroczeń przeciw niniejszej ustawie, można zamiast grzywny orzec karę aresztu od 1 do 20 dni.

Grzywny wpływają do funduszu ubogich tej gminy, w której obrębie przekroczenie popełnionem zostało.

Marszałek otwiera rozprawę.

Przemawia p. ks. Wilczkiewicz i stawia poprawkę, aby w przedostatnim ustępie zamiast słów: „20 dni“ wstawić słowa: „10 dni“.

Izba powyższą poprawkę p. ks. Wilczkiewicza popiera.

Przemawia p. Bojko.

Przemawia p. Hanczakowski.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca, poczem Izba odrzuciła poprawkę p. ks. Wilczkiewicza, którą Marszałek odczytuje, a następnie w oddzielnym głosowaniu uchwała §. 80 zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta sprostowawszy poprzednio w drugim ustępie cyfrę „60“ na „58“.

§. 81.

W wypadkach przekroczeń §§. 43., 44., 45 l. c), 46. i 47., których dopuszcza się sam uprawniony do polowania, względnie handlarz i właściciel restauracji, należy zarazem orzec utratę zwierzyny złowionej albo zabitej, a względnie podanej na sprzedaż wbrew przepisowi.

Przy przekroczeniach §§. 52. i 58. orzec należy utratę zabranych przyrządów

bez różnicy, czy są one własnością przestępcy lub nie.

Izba bez rozprawy uchwała §. 81 zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta, sprostowawszy poprzednio liczbę „60“ na „58“.

§. 82.

W razie zajęcia przyrządów zakazanych §§. 52. i 58. należy orzec bezwzględnie utratę tych przedmiotów, chociażby niemożliwym było dochodzenie i skazanie tych osób, które się nimi posługiwały.

Izba bez rozprawy uchwała §. 82 zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 83.

Zwierzyna, strzelby i przyrządy, które uzwane zostały za przypadłe, sprzedawane być mają przez polityczną Władzę powiatową w drodze publicznej licytacji na rzecz funduszu ubogich tej miejscowości, gdzie nastąpiło zajęcie. Przed sprzedażą jednak należy zakazane przyrządy uczynić niezdolnymi do dalszego użytku.

Marszałek otwiera rozprawę.

Przemawia p. Stapiński stawiając poprawkę, aby ostatnie zdanie §. 83 od słów: „Przed sprzedażą“ do końca t. j. do słów: „do dalszego użytku“ skreślić.

Izba powyższą poprawkę p. Stapińskiego popiera.

Po zamknięciu rozprawy i przemówieniu sprawozdawcy, Izba uchwała §. 83 zgodnie z wnioskiem komisji z wyłączeniem ostatniego zdania, którego opuszczenia domagał się p. Stapiński w swojej poprawce, a następnie w oddzielnym głosowaniu uchwała wyłączony ustęp od słów: „Przed sprzedażą“ do końca zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 84.

Z orzeczeniem karnem połączyć należy, o ile nie chodzi o wynagrodzenie szkód przez polowanie i zwierzynę wyrządzonych, także zobowiązanie do wynagrodzenia szkody przekroczeniem spowodowanej, jeżeli z powodu braku dostatecznego wyjaśnienia, nie wypadnie odesłać pretenzji dotyczącej odszkodowania do sądów cywilnych.

Stronom interesowanym, mimo prawomocnych orzeczeń o odszkodowaniu, służy prawo udać się w tych sprawach na zwykłą drogę prawa.

Izba bez rozprawy uchwała §. 84 zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 85.

Jeżeli po przekroczeniu myśliwskim w przeciagu 6 miesięcy, licząc od dnia spełnienia czynu, przestępca nie został pociągnięty do odpowiedzialności, wtedy następuje przedawnienie przekroczenia, co jednak nie uwalnia od obowiązku usunięcia trwającego stanu bezprawnego, jakie przekroczenie to spowodowało.

Izba bez rozprawy uchwała §. 85 zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 86.

Co do właściwości politycznych władz do dochodzenia i karania przekroczeń niniejszej ustawy, co do terminów odwołania i co do odnośnego postępowania zastosowane być mają ogólnie obowiązujące przepisy w administracyjnem postępowaniu karnem.

O karach i w związku z nimi będących zwrotach szkód i kosztów rozstrzyga najwyższej instancji w Ministerstwo spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem rolnictwa.

Izba bez rozprawy uchwała §. 86 zgodnie z wnioskiem komisji.

Marszałek oznajmia, że Izba wraca do rozprawy nad §. 71, który odczytuje:

§. 71.

Przyznana przez sąd rozjemczy kwota odszkodowania i kosztów winna być uiszczoną w ciągu dni 14 od daty orzeczenia sądu.

O przymusowe ściągnięcie tej kwoty zwrócić się należy do właściwego sądu, który ma postępowanie egzekucyjne zarządzić, o ile strona przeciwna nie wystąpiła w terminie dni 30-tu ze skargą o unieważnienie orzeczenia sądu rozjemczego z powodów przewidzianych w §. 595 procedury cywilnej.

Marszałek oznajmia następnie, iż p. Buynowski zgłosił do tego paragrafu dwie poprawki, a mianowicie:

1) dodatek do pierwszego ustępu:

„o ile w tymże samym terminie którakolwiek strona nie zaczęła orzeczenia Sądu rozjemczego“.

2) wykreślić w drugim ustępie: słowa „strona przeciwna“ a włożyć słowa: „którakolwiek strona“.

Izba powyższe poprawki p. Buynowskiego oddzielnie popiera.

Przemawia p. Kramarczyk.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwała pierwszy ustęp §. 71 zgodnie z wnioskiem komisji, a następnie odrzuca poprawkę pod 1) p. Buynowskiego. Uchwaliwszy następnie ustęp drugi §. 71 zgodnie z wnioskiem komisji, z wyłączeniem słów: „strona przeciwna“, odrzuca Izba w oddzielnem głosowaniu poprawkę pod 2) p. Buynowskiego, odczytaną przez Marszałka i uchwała wkońcu wyłączone

słowa: „strona przeciwna“ zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

VI. Karty myśliwskie.

§. 87.

Nie wolno polować nikomu bez wydanej przez właściwą Władzę karty myśliwskiej, lub bez certyfikatu jej miejsce zastępującego.

Wzór karty myśliwskiej i certyfikatu ustanowi Namiestnictwo w drodze rozporządzenia.

Izba bez rozprawy uchwała § 87 wraz z nagłówkiem zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 88.

Karty myśliwskie i certyfikaty wydaje polityczna Władza powiatowa, w której okręgu ubiegający się o nie w danej chwili przebywa.

Karty myśliwskie może polityczna władza powiatowa wydawać także osobom niezamieszkałym w Galicyi.

Izba bez rozprawy uchwała §. 88 zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta, sprostowawszy poprzednio, iż zamiast powołanego w ostatnim wierszu „§. 93“ ma być „§ 91“.

§. 89.

Karta myśliwska wystawioną być może na rok, na trzy lata kalendarzowe, albo na miesiąc.

Certyfikaty wydane będą zatwierdzonym i zaprzysiężonym strażnikom łowieckim, na czas ustanowienia ich strzelcami.

Uprawnieni do polowania, którzy w myśl §. 41. al. 2. niniejszej ustawy przy-

ją na siebie obowiązki dozorców polowania, nie mogą korzystać z certyfikatów (§. 91. al. 2.).

Marszałek otwiera rozprawę.

Przemawia p. Wodzicki, stawiając poprawkę, aby w pierwszym ustępie słowa „albo na miesiąc“ skreślić, a przed słowami „na trzy“ dodać słowo „lub“.

Po zamknięciu rozprawy Izba powyższą poprawkę p. Wodzickiego popiera.

Przemawia p. sprawozdawca i imieniem komisji przyjmuje poprawkę p. Wodzickiego — poczem Izba uchwała §. 89 zgodnie z wnioskiem komisji wraz z poprawką p. Wodzickiego, przyjętą przez sprawozdawcę.

Sprawozdawca czyta:

§. 90.

Karta myśliwska ważna jest na cały obszar Królestwa Galicyi wyłącznie dla osoby, na której nazwisko opiewa, zawierać winna nieodłączną od niej fotografię właściciela, nie może więc komu innemu być odstąpiona: nie daje ona jednak prawa polowania bez zezwolenia uprawnionego do polowania.

Kartę powinni posiadacze w czasie wykonywania polowania zawsze mieć przy sobie i okazać ją na żądanie organu bezpieczeństwa.

Marszałek otwiera rozprawę.

Przemawia p. Stapiński, stawiając poprawkę o opuszczenie słów w pierwszym ustępie: „zawierać winna nieodłączną od niej fotografię właściciela“.

Przemawia p. Huryk.

Po zamknięciu rozprawy i poparciu poprawki p. Stapińskiego odczytanej przez Marszałka przemawia p. sprawozdawca, poczem Izba uchwała §. 90 zgodnie z wnioskiem komisji z wyłączeniem słów: „zawierać winna nieodłączną od niej fotografię właściciela, a następnie oddzielnie słowa te uchwała.

Sprawozdawca czyta, sprostowawszy poprzednio cyfrę „91“ we wierszu pierwszym ustępu drugiego na „89“.

§. 91.

Za roczną kartę myśliwską opłacić trzeba taksę 10 koron, za trzyletnią 30 koron, za miesięczną 3 korony. Opłaty te wpływają do funduszu krajowego.

Certyfikaty wystawione według §. 89. nie podlegają opłacie taksy lecz polityczna Władza powiatowa odmówić ma wygania takich certyfikatów, jeżeli powziąć można podejrzenie, że zamierzone jest uchYLENIE SIĘ od obowiązku opłaty taksy.

Marszałek otwiera rozprawę. Przemawia p. Kramarczyk i stawia następującą poprawkę w miejsce ustępu pierwszego.

wyżej	20.000 K	rocznie	200 K,	za 3 lata	600 K,	za miesięczną	60 K.
„	10.000—20.000	„	50 „		150 „		15 „
„	5.000—10.000	„	20 „		60 „		6 „
„	3.000— 5.000	„	10 „		30 „		3 „
„	1.200— 3.000	„	5 „		15 „		
niziej	1.200	„	2 „		6 „		

2) Jako osobny ustęp do §. 91.

Dla osób mieszkających stale poza granicami państwa i nieopłacających w Austrii podatku osobisto-dochodowego oznacza każdorazem wysokość opłaty za kartę polowania w granicach powyższych postanowień władza polityczna.

Przemawia p. Stapiński.

Przemawia p. Szwed i na wypadek, gdyby poprawka p. Kramarczyka się nie utrzymała stawia poprawkę, aby po pierwszym następie umieścić następujący dodatkowy ustęp:

Opłaty roczne za karty myśliwskie wynosić mają od 60—115 Hekt 2 K

200 „ 5 „

500 „ 10 „

1000 „ 15 „

ponad 1000 „ 20 K

Opłaty te wpływają do funduszu dotyczącej gminy.

Przemawia p. Skołyszewski, stawiając następujące poprawki:

1) we wierszu 1 i 2 zamiast „10 kor... do korony“ umieścić:

osobom opłacającym podatek osob. dochodowy:

Dzierżawcy polowania nieopłacający podatku osobisto-dochodowego płacą taksę myśliwską rocznie po 2 korony.

Po zamknięciu rozprawy Marszałek odczytuje poprawki postawione przy tym paragrafie, a mianowicie: poprawkę p. Kramarczyka, 2 poprawki p. Skołyszewskiego i poprawkę p. Szweda i podaje je do porzeczności.

Izba powyższe poprawki, każdą oddzielnie popiera.

Przemawia p. sprawozdawca i imieniem komisji, stosownie do powziętej w §. 89 uchwały uprasza o opuszczenie w §.

91 w pierwszym ustępie słów: „za miesięczną 3 korony“.

Marszałek podaje pod głosowanie poprawkę pod 1) p. Skołyśzewskiego.

Izba powyższą poprawkę p. Skołyśzewskiego odrzuca.

Marszałek oznajmia, iż tem samem odpada poprawka pod 2) p. Skołyśzewskiego.

Izba odrzuca następnie poprawkę p. Kramarczyka, a w oddzielnem głosowaniu uchwała ustęp pierwszy §. 91 z opuszczeniem słów: „za miesięczną 3 korony“ zgodnie z wnioskiem komisji.

Odrzuciwszy następnie poprawkę p. Szweda uchwała Izba oddzielnie ustęp drugi § 91 zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

§. 92.

Wystawienia karty myśliwskiej odmówić należy:

a) małoletnim, o ile o karty dla nich nie proszą ojcowie, albo opiekunowie;

b) czeladzi, tudzież ubogim, wspieranym przez zakłady dobroczynne, albo z funduszów gminnych;

c) umyślowo chorym i notorycznym pijakom;

d) osobom, które nie mogą się wykazać kartą na broń, o ile ją wedle odnośnych przepisów mieć powinny;

e) na czas pięciu lat po odbyciu kary temu, kto uznany był winnym zbrodni przeciw bezpieczeństwu osoby lub mienia;

f) na czas trzech lat po odbyciu kary temu, który wedle §. 335. ustawy karnej uznany był winnym przestępstwa przeciw bezpieczeństwu życia z powodu nieostrożnego obchodzenia się z bronią palną, albo też przekroczenia kradzieży, względnie udziału w tejsze;

g) na czas dwuletni temu, kto ukarany został za przekroczenie przepisów o ochronie zwierzyny.

Wydania certyfikatów strażnikom łowieckim odmówić należy w wypadkach pod lit. c), e), f) i g) wymienionych.

Marszałek otwiera rozprawę.

Przemawia p. Oleśnicki, stawiając poprawkę, aby zamiast ustępu d) umieścić nowy ustęp w następującej stylizacji: „d) osobom, co do których wykazane są prawne przeszkody uzyskania karty na broń“.

Izba powyższą poprawkę p. Oleśnickiego, którą Marszałek odczytuje, popiera.

Po zamknięciu rozprawy, przemawia p. sprawozdawca, i imieniem komisji przyjmuje poprawkę p. Oleśnickiego.

Izba uchwała §. 92 zgodnie z wnioskiem komisji wraz z poprawką p. Oleśnickiego przyjętą przez sprawozdawcę.

Sprawozdawca czyta, sprostowawszy poprzednią w czwartym wierszu „(§. 94)“ na „(§. 92)“.

§. 93.

Kartę myśliwską odebrać należy bez zwrócenia zapłaconej za nią taksy, jeżeli po wystawieniu zajdzie, lub wiadomą się stanie, co do osoby jej właściciela jedna z powyżej wymienionych (§. 92.) okoliczności wykluczających.

To samo stosuje się także do certyfikatów.

Izba bez rozprawy uchwała §. 93 zgodnie z wnioskiem komisji:

Sprawozdawca czyta:

Ustawa łowiecka

dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy tytuł ustawy zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

Art. I.

Dołączona ustawa łowiecka dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem wchodzi w życie w trzy miesiące po ogłoszeniu jej w dzienniku ustaw krajowych.

Z tą samą chwilą tracą moc obowiązującą dotychczasowe ustawy i rozporządzenia, odnoszące się do przedmiotu niniejszej ustawy, a w szczególności ustawa z dnia 5. marca 1897 Nr. 71 Dz. u. i rozp. kraj.

Izba uchwała bez rozprawy Art. I. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta.

Art. II.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi rolnictwa i Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Izba uchwała bez rozprawy Art. II. zgodnie z wnioskiem komisji.

Sprawozdawca czyta:

U s t a w a

z dnia 1907, która wydaną zostaje ustawa łowiecka dla królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem księstwem Krakowskiem.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem rozporządzam, co następuje:

Izba uchwała bez rozprawy tytuł i wstęp ustawy zgodnie z wnioskiem komisji.

Marszałek stwierdziwszy, iż ustawa łowiecka uchwaloną została w drngiem czytaniu, oznajmia, iż trzecie czytanie tej

ustawy umieści na porządku dziennym jednego z najbliższych posiedzeń.

Marszałek udziela głosu p. Jędrzejowiczowi Adamowi.

Przemawia p. Adam Jędrzejowicz i stawia następującą rezolucję:

Wzywa się c. k. Rząd, aby przepisy o kartach myśliwskich były ściśle przestrzegane.

Izba powyższą rezolucję p. Adama Jędrzejowicza popiera, poczem po przemówieniu p. sprawozdawcy, który na tę rezolucję się zgadza, Izba bez rozprawy ją uchwała.

Marszałek wzywa sekretarzy do odczytania zgłoszonych wniosków nagłych:

Sekretarz p. Urbański czyta:

W n i o s e k n a g ł y

p. Buynowskiego i towarzyszy w sprawie udzielania zapomogi pogorzelncom gminy Borowa pow. pilzneńskiego.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

I) Pogorzelncom gminy Borowa pow. pilzneńskiego udziela Sejm zapomogi z funduszków krajowych w kwocie 10.000 koron.

II) Wzywa się c. k. Rząd, aby również z taką kwotą przyszedł tymże pogorzelncom w pomoc z funduszków państwowych.

Wnioskodawca:
Buynowski.

Wilezkiewicz, Krempa, Pastor, Ochrymowicz, Bojko, Merunowicz, Tarnawski, Bednarski, Michałowski, Gnoiński, Trzeciecki, F. Włodek, Huryk, Syniewski, Szwed, Rayski, Sozański.

P. Buynowski uzasadnia nagłość tego wniosku, a następnie uzasadnia sam wniosek, pod względem zaś formalnym wnosząc na przekazanie go komisji budżetowej.

Izba bez rozprawy uchwała nagłość powyższego wniosku p. Buynowskiego

a następnie również bez rozprawy uchwała przekazanie tego wniosku komisji budżetowej.

Sekretarz p. Urbański czyta:

W n i o s e k n a g ł ą c y.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby z funduszków, przeznaczonych do jego rozporządzenia na zapomogi dla ludności dotkniętej klęskami, udzielił odpowiedniego zasiłku pogorzelncom w gminie Czerkasy powiatu lwowskiego.

Lwów, 3. października 1907.

T. Merunowicz.

Abrahamowicz, Rayski, Buynowski, Ochrynowicz, Bednarski, Starzyński, Szwed, Żardecki, Tzjecieski, Szajer, Pastor, Kramarczyk, W. Syniewski, Gnoiński, Wilczkiewicz, Michałowski.

P. Merunowicz uzasadnia nagłość tego wniosku, a następnie uzasadnia sam wniosek, wnosząc pod względem formalnym na przekazanie go komisji budżetowej.

Izba bez rozprawy uchwała nagłość powyższego wniosku p. Merunowicza i oddzielnie również bez rozprawy uchwała przekazanie tego wniosku komisji budżetowej.

Sekretarz p. Urbański czyta:

W n i o s e k n a g ł ą c y.

W myśl ustawy z 11. czerwca 1901 Dz. p. p. Nr. 66 ma być zbudowane przez państwo między innymi spławne połączenie kanału Dunaj-Odra z Wisłą i Dniestrem pod warunkiem, jeżeli kraj zobowiąże się opłacać $\frac{1}{6}$ część kwoty potrzebnej na oprocentowanie i umorzenie obligacyj, jakie będą wydane na budowę odnośnego kanału spławnego.

Wedle programu robót ustanowionego przez c. k. Ministerstwo handlu w grudniu

1902 przeznaczono na I okres budowy 1904 do 1912:

1) dla Czech na kanalizację Weltawy w Pradze 14,400.000, koron, a na kanalizację Weltawy od Melnika do Jaromierza 37,000.000 koron, razem 51,400.000 koron;

2) dla Galicyi na budowę kanału spławnego z Krakowa do kanału Dunaj-Odra 30,000.000 koron;

3) dla Morawii i Austrii dolnej na budowę kanału Wiedeń-Ostrowa 104,313.600 koron.

W myśl §. 6 powołanej ustawy kanałowej roboty winny być rozpoczęte najpóźniej w r. 1904 na tych kanałach, do których kosztów Reprezentacye krajów zobowiązują się konkurować.

Uznając potrzebę budowy kanału spławnego łączącego Odrę z Wisłą i Dniestrem, uchwalił Sejm w r. 1903 projekt ustawy o pokryciu części kosztów tego kanału przez kraj, a projekt ten uzyskał sankcyę 2. marca 1904 i ogłoszony został w Dzienniku krajowym pod Nrem 36.

Jakkolwiek kraj dopełnił warunków przepisanych w państwowej ustawie kanałowej, c. k. Rząd mimo upływu lat czterech nie przystąpił weale do rozpoczęcia budowy dróg wodnych w Galicyi, a w szczególności kanału na przestrzeni Zator-Samborek i kanalizacji Wisły w Krakowie i Podgórzu.

Rewizya trasy kanału Zator-Kraków przeprowadzoną została w październiku 1903, reambulacya polityczna przestrzeni Zator-Samborek w r. 1904, reambulacya zaś kanalizacji Wisły w maju i czerwcu 1907 r.

Na projekt szczegółowy kanału Zator-Samborek zgodził się Wydział krajowy w grudniu 1905, roboty więc na tym kanale mogły być rozpoczęte w roku 1906; tymczasem mimo uchwalanych przez Wysoki Sejm rezolucyj, ostatecznie z 12. marca

1907 i licznych urgensów Wydziału krajowego c. k. Ministerstwo handlu nie tylko nie zarządziło robót, lecz wcale nie odpowiada na rezolucję Sejmu i Wydziału krajowego, a co najciekawsze, zarządziło obecnie badanie rentowności kanału Wiedeń-Kraków, który ma stworzyć tanią komunikację 2 zagłębi węglowych nad Odrą i Wisłą, a którego rentowność nie podlega kwestyi, poruczając to badanie urzędnikowi jednej z czeskich Izb handlowych.

Całkiem inaczej ma się rzecz z budową dróg wodnych w Czechach.

Jakkolwiek bowiem czeska ustawa krajowa o budowie dróg wodnych weszła w życie dopiero 24. września 1905 Dz. u. kr. Nr. 124, a więc półtora roku później od galicyjskiej, to c. k. Ministerstwo handlu, nie badając wcale rentowności kanalizacji Łaby między Melnikiem a Jaromierzem, przystąpiło z całą energią do wykupna gruntów i czynności przygotowawczych i wydało już na budowę dróg wodnych w Czechach znaczne sumy.

I tak wedle preliminarza budowy dróg wodnych na r. 1908 wydano na drogi wodne w Czechach oprócz kosztów zarządu (ekspozytury Dyrekcji w Pradze):

a) w latach 1906 i 1907 na wykupno gruntów i praw wodnych dla kanalizacji Wełtawy w Pradze . . .	9,500.000 K
dla kanalizacji Łaby . . .	3,200.000 „

razem . 12,700.000 K

b) na rok 1908 preliminarzu Ministerstwo handlu na wykupno gruntów i budowę:

dla kanalizacji Wełtawy . . .	4,220.000 K
„ „ Łaby . . .	11,810.000 „
na konserwację Łaby . . .	233.000 „

razem . 16,263.000 K

do tego wydatek

w latach 1906 i 1907 . . .	12,700.000 „
----------------------------	--------------

28,963.000 K

tak iż w 3 latach 1906 do 1908 suma wydatków na czeskie drogi wodne wynosić będzie razem z kosztami zarządu 32,056.326 K, czyli przeszło 60% sumy 51,400.000 K preliminowanej na I okres budowy 1904—1912.

Tymczasem na budowę dróg wodnych w Galicyi Ministerstwo handlu nie wydało w pierwszych czterech latach budowy żadnej kwoty, a co gorsza, w preliminarzu na rok 1908 nie przewiduje żadnej kwoty na budowę kanału Zator-Samborek, która to przestrzeń tak pod względem technicznym, jak i administracyjnym jest zupełnie dojrzałą, lecz przeznaczają tylko na kanalizację Wisły 4,368.000 K, która przedstawia zaledwie 14% sumy preliminowanej na I. okres budowy dla Galicyi.

Z uwagi, że budowa dróg wodnych posiada niezmierną doniosłość dla Galicyi, gdyż tylko przy takim transporcie węgla powstać może w kraju wielki przemysł a tem samem proletaryat wiejski, który dla wyżywienia się emigruje za granicę, znajdzie zarobek w krajowych zakładach przemysłowych, z uwagi, że kanalizacja Wisły w Krakowie i Podgórzu, z którą związane są ściśle budowy dla zabezpieczenia tych miast od powodzi, nie cierpi zwłoki, podpisani stawiają następujący

n a g ł y w n i o s e k :

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm ponawiając uchwały swe z dnia 14. listopada 1905 i z dnia 12. marca 1907, wzywa c. k. Rząd, ażeby najdalej z wiosna 1908 rozpoczął budowę kanału spławnego Zator-Samborek, tudzież roboty przy kanalizacji Wisły w Krakowie i Podgórzu.

We Lwowie, d. 3. października 1907

Merunowicz wr.

Syniewski, Głabiński, Lubomirski K., Leo, Rayski, Żardecki, Federowicz, Wł. Czaykowski, Małachowski, Staniszewski, Sare, Skołyszewski, Sozański, Jabłoński, Buy-

nowski, Michałowski, Kleski, Maryewski, Kozłowski.

P. Merunowicz uzasadnia nagłość tego wniosku, a następnie sam wniosek i uprasza o uchwalenie go od razu „in merito“.

Izba bez rozprawy uchwała nagłość powyższego wniosku.

Marszałek wzywa sekretarza do ponownego odczytania wniosku nagłego p. Merunowicza, gdyż nie ma pewności, czy wszyscy posłowie wiedzą, o co się rozchodzi.

Po ponownem odczytaniu przez sekretarza p. Urbańskiego wniosku p. Merunowicza Izba uchwała wniosek ten bez rozprawy.

Sekretarz p. Urbański czyta:

W n i o s e k n a g ł y

posła Franciszka Krempe i tow. w sprawie zapomogi dla pogorzaleców we wsi Schoenauger pow. mieleckiego.

Dnia 12. września b. r. nawiedził gminę Schoenauger mieleckiego powiatu groźny pożar, którego ofiarą padło 12 zagród włościńskich ze wszystkimi zapasami zboża i paszy. Z powodu wiatru i posuchy pożar tak szybko szerzył się, że ludzie nie zdołali nawet ocalić odzieży, a u wielu spaliła się nawet gotówka pieniężna. Szkoda wynosi 51.050 koron! budynki ubezpieczone były za ledwo na kilka tysięcy koron.

Wobec tego stawiamy wniosek:

Wysoki Sejm raczy chwalić:

Poszkodowanym gminy Schoenauger powiatu mieleckiego udziela się odpowiedniej zapomogi z funduszków krajowych.

Wnioskodawca:

Krempe.

Bojko, F. Włodek, Kramarczyk, Wilczkiewicz, Pastor, Oleśnicki, Szwed, Kuryłowicz, Bohaczewski, Barabasz, Buynowski, Szmi-

gielski, J. Jaworski, Mazikiewicz, Huryk, Hanczakowski.

P. Krempe uzasadnia nagłość tego wniosku, a następnie uzasadnia sam wniosek, pod względem zaś formalnym wnosi na przekazanie tego wniosku komisji budżetowej.

Izba bez rozprawy uchwała nagłość powyższego wniosku p. Krempe, a oddzielnie również bez rozprawy uchwała przekazanie tego wniosku komisji budżetowej.

Sekretarz p. Mazikiewicz czyta:

W n i o s e k n a g ł y

posła ks. Bohaczewskiego i towarzyszy w sprawie udzielenia bezzwrotnej zapomogi z funduszków krajowych pogorzalecom gminy Janówka powiatu dolińskiego.

Dnia 1. października b. r. nawiedził straszny pożar wieś Janówkę, powiatu dolińskiego. Zostało zniszczonych 7 zagród włościńskich ze wszystkimi zasobami całorocznego dobytku, tak, że 27 osób nie ma ani dachu ani pożywienia dla siebie i bydła. Szkoda zupełnie nie ubezpieczona wynosi 12.000 koron. Podpisani proszą: Wysoki Sejm raczy bezzwrotną zapomogę z funduszków krajowych tym pogorzalecom udzielić.

Wnioskodawca:

Bohaczewski w. r.

Szmielski, Barabasz, Staruch, Bojko, Moggilnicki, Ochrymowicz, Huryk, F. Włodek, Kuryłowicz, Effinowicz, J. Jaworski, Krempe, Hanczakowski, Oleśnicki, Korol.

P. ks. Bohaczewski uzasadnia nagłość tego wniosku, a następnie uzasadnia sam wniosek, pod względem zaś formalnym wnosi na przekazanie go komisji budżetowej.

Izba bez rozprawy uchwała nagłość powyższego wniosku p. ks. Bohaczewskiego, a oddzielnie również bez rozprawy uchwała przekazanie wniosku komisji budżetowej.

Sekretarz p. ks. Mazikiewicz czyta :

Wniosek nagły

W gminie Jasieniowce, pow. złoczowskiego, pogorzało w maju 1907 trzydzieści zagród włościńskich z żywym i martwym inwentarzem. Szkoda była tylko w małej części ubezpieczona. Z tego powodu panuje w tej gminie wielka nędza.

Wobec tego wnoszą podpisani :

Wysoki Sejm raczy udzielić dla pogorzalców tej gminy zapomogę z funduszków krajowych.

Wnioskodawca :
Oleśnicki w. r.

Hanczakowski, Korol, Bohaczewski, Kuryłowicz, Effinowicz, Szmigielski, Staruch, Barabasz, Huryk, J. Jaworski, Bojko, F. Włodek, Stapiński, Mogilnicki.

P. Oleśnicki uzasadnia nagłość tego wniosku, a następnie uzasadnia sam wniosek, pod względem zaś formalnym wnosi na przekazanie go komisji budżetowej.

Izba bez rozprawy uchwała nagłość powyższego wniosku p. Oleśnickiego, a oddzielnie również bez rozprawy uchwała przekazanie tego wniosku komisji budżetowej.

Sekretarz p. ks. Mazikiewicz czyta :

Wniosek nagły

posła Mogilnickiego i tow. w sprawie udzielania bezzwrotnej zapomogi z funduszków krajowych pogorzalcem gminy Bogdanówka powiatu skałackiego.

Dnia 30. września b. r. o godz. 11 przed południem powstał w Bogdanówce powiatu skałackiego straszny pożar i przy silnym wietrze zniszczył w przeciągu 3 godzin 23 gospodarstw.

Ratunek z powodu wiatru był niemożliwym, a wreszcie większa część ludzi była w polu przy kopaniu kartofli, a więc zgorzały do szczytu wszystkie budynki ra-

zem 63 oprócz tego narzędzia gospodarskie gdziegdzie odzież i bydło, a zboża 1168 kóp. Ogólna szkoda wynosi blisko 50.000 koron. Żadnemu z pogorzalców nie pozostała ani odrobina mąki ani zboża ani paszy — ogólne położenie straszne.

Podpisani wnoszą :

Wysoki Sejm raczy odpowiednią bezzwrotną zapomogę z funduszków krajowych tym pogorzalcem przyznać.

Wnioskodawca :
Mogilnicki w. r.

Szajer, Barabasz, Mazikiewicz, Pastor, J. Jaworski, Szwed, Bojko, Huryk, Bohaczewski, Szmigielski, Effinowicz, Ochrymowicz, Oleśnicki, Wilczkiewicz, Hanczakowski, Kuryłowicz.

W zastępstwie p. Mogilnickiego p. ks. Bohaczewski uzasadnia nagłość tego wniosku, a następnie uzasadnia sam wniosek, pod względem zaś formalnym wnosi na przekazanie tego wniosku komisji budżetowej.

Izba bez rozprawy uchwała nagłość powyższego wniosku p. Mogilnickiego, a oddzielnie również bez rozprawy uchwała przekazanie tego wniosku komisji budżetowej.

Sekretarz ks. Mazikiewicz czyta :

Wniosek nagły

Powiat starsamborski przy tegorocznym nieurodzaju tak wiele ucierpiał, że wielu gospodarzy nawet jednego snopa ożyminy nie zebrali. Brak paszy da się tu najbardziej odczuć i szybka pomoc tu konieczna. Dla poratunku biednej, podgórskiej ludności okazuje się konieczna potrzeba bodaj dostarczyć solnej ropy dla bydła.

W powiecie starsamborskim są bogate źródła ropy solnej w Szuminie, Starej Soli i Starej Ropie, które są pozabijane. Podpisani więc wnoszą: Wysoki Sejm raczy bodaj na czas tegorocznego nieurodzaju uchwalić otwarcie tych źródeł solnych

dla ludności powiatu starsamborskiego, ażeby gospodarze mogli ropę swobodnie pobierać dla swego bydła.

Wnioskodawca:

J. Jaworski w. r.

Mazikiewicz, Bohaczewski, Hanczakowski, Wilezkiewicz, Szwed, Ochrymowicz, F. Włodek, Kramarczyk, Staruch, Oleśnicki, Krempla, Kuryłowicz, Barabas, Effenowicz, Huryk.

P. ks. Jaworski uzasadnia nagłość tego wniosku, a następnie uzasadnia sam wniosek, wnosząc pod względem formalnym na przekazanie go komisji solnej.

Izba bez rozprawy uchwała nagłość powyższego wniosku p. ks. Jaworskiego, oddzielnie również bez rozprawy uchwała orzekanie tego wniosku komisji solnej.

Sekretarz p. Urbański czyta:

Wniosek nagły

w sprawie odwodnienia gruntów położonych obok toru kolejowego w trzech gminach powiatu dąbrowskiego.

Z uwagi, że w planie naprawy stosunków wodnych, powstałych wskutek przeprowadzenia rowów przytorowych na linii Tarnów-Szczeczin nie uwzględniono w pełnej mierze dwóch gmin i obszarów dworskich Wólka Grądzka i Wólka Mędrzechowska,

oraz, że zarządzenia zamieszczone do odwodnienia tych gmin, jak twierdzi załączone pismo Rady powiat. w Dąbrowie „zmierają do jeszcze gruntowniejszego ich zatapiańia“,

dalej z uwagi, że zarządzenia mające na celu ochronę gminy Olesno przed dal-

szymi zalewami nie są tak wykonane, aby gminę Olesno od zalewów zabezpieczyło,

z uwagi, że przez zalewy wiosenne i lipcowe w rzeczonych gminach kartofle zgniły, a zboża przepadły, oraz że taka sama klęska grozi tym gminom za nadejściem deszczów jesiennych i wiosennych,

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, aby w gminach powiatu dąbrowskiego i Wólka Grądzka, Wólka mędrzechowska i Olesno jeszcze przed nadejściem zimy tak uregulował odpływ wody z rowów przytorowych kolei Tarnów-Szczeczin, żeby pomnienione gminy nie były zalewane wodą płynącą z rowów przytorowych.

Wnioskodawca:

Wilezkiewicz.

Ochrymowicz, Kramarczyk, Huryk, Buynowski, Oleśnicki, Bohaczewski, J. Jaworski, Trzeciecki, Pastor, Barabas, Krempla, Mazikiewicz, Szwed, Włodek, Hanczakowski Białokórski.

P. ks. Wilezkiewicz uzasadnia nagłość tego wniosku, a następnie uzasadnia sam wniosek, wnosząc pod względem formalnym na przekazanie go komisji wodnej.

Izba bez rozprawy uchwała nagłość powyższego wniosku p. ks. Wilezkiewicza, a oddzielnie również bez rozprawy uchwała przekazanie tego wniosku komisji wodnej.

Marszałek zamyka posiedzenie, naznaczając następne na dzień 5. października 1907 godzinę 10 przed południem i odczytuje porządek dzienny następnego posiedzenia.

Koniec posiedzenia godzina 11 minut 24 w nocy.

Marszałek krajowy:

Stanisław Badeni, w. r.

Sekretarze:

Mieczysław Urbański, w. r.
Kazimierz Lubomirski, w. r.

